

Briselē, 23.11.2016.
COM(2016) 852 final

2016/0362 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību
zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un groza Direktīvu 98/26/EK,
Direktīvu 2002/47/EK, Direktīvu 2012/30/ES, Direktīvu 2011/35/ES, Direktīvu
2005/56/EK, Direktīvu 2004/25/EK un Direktīvu 2007/36/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ierosinātie grozījumi Direktīvā 2014/59/ES (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva jeb *BRRD*) ir daļa no tiesību aktu kopuma, kas ietver arī grozījumus Regulā (ES) Nr. 575/2013 (Kapitāla prasību regula jeb *CRR*), Direktīvā 2013/36/ES (Kapitāla prasību direktīva jeb *CRD*) un Regulā (ES) Nr. 806/2014 (Vienotā noregulējuma mehānisma regula jeb *SRMR*).

Pēdējo gadu laikā ES ir īstenojusi finanšu pakalpojumu tiesiskā regulējuma būtisku reformu, lai uzlabotu finanšu iestāžu noturību Eiropas Savienībā, galvenokārt pamatojoties uz globāliem standartiem, par kuriem panākta vienošanās ar ES starptautiskajiem partneriem. Proti, reformas tiesību aktu kopumā ir ietverta Regula (ES) Nr. 575/2013 (Kapitāla prasību regula jeb *CRR*) un Direktīva 2013/36/ES (Kapitāla prasību direktīva jeb *CRD*) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz iestādēm un iestāžu uzraudzību, Direktīva 2014/59/ES (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva jeb *BRRD*) par iestāžu atveseļošanu un noregulējumu un Regula (ES) Nr. 806/2014 par vienoto noregulējuma mehānismu (*SRM*).

Šie pasākumi tika veikti, reaģējot uz finanšu krīzi, kas norisinājās 2007.–2008. gadā. Tā kā nebija atbilstošu krīzes pārvarēšanas un atrisināšanas regulējumu, valstis visā pasaulē bija spiestas pēc finanšu krīzes veikt banku glābšanu. Turpmākā ietekme uz publiskām finansēm, kā arī nevēlamais stimuls socializēt banku maksātnespējas izmaksas ir uzsvēruši, ka ir vajadzīga atšķirīga pieeja, lai pārvarētu banku krīzes un aizsargātu finanšu stabilitāti.

Savienībā un atbilstīgi būtiskiem pasākumiem, kas ir saskaņoti un veikti starptautiskā mērogā, ar Direktīvu 2014/59/ES (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva (*BRRD*))¹ un Regulu (ES) Nr. 806/2014 (Vienotā noregulējuma mehānisma regula (*SRMR*))² ir izveidots stabils banku noregulējuma režīms, lai iedarbīgi pārvaldītu banku krīzes un mazinātu to nelabvēlīgo ietekmi uz finanšu stabilitāti un publiskām finansēm. Jaunā noregulējuma režīma stūrakmens ir “iekšējā rekapitalizācija”, kas sastāv no parāda norakstīšanas vai parādprasību vai citu saistību pārvēršanas kapitālā saskaņā ar iepriekš noteiktu hierarhiju. Šo instrumentu var izmantot, lai absorbētu zaudējumus un iekšēji rekapitalizētu iestādi, kas ir maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un atjaunotu tās dzīvotspēju. Tāpēc iestādes maksātnespējas slogs būs jāuzņemas akcionāriem un citiem kreditoriem, nevis nodokļu maksātājiem. Atšķirībā no citām valstīm (tiesību sistēmām) ar Savienības banku atveseļošanas un noregulējuma režīmu noregulējuma iestādes jau ir pilnvarotas katrai kredītiestādei vai ieguldījumu brokeru sabiedrībai (“iestāde”) noteikt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (“*MREL*”), ko veido lielā mērā iekšēji rekapitalizējamās saistības, kas jāizmanto, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu iestādes maksātnespējas

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu, OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010, OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.

gadījumā. Komisija nesen ir pieņēmusi deleģētos tiesību aktus par šīs prasības īstenošanu praksē³.

Pasaules mērogā Finanšu stabilitātes padome (FSP) 2015. gada 9. novembrī ir publicējusi kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) terminu lapu ("*TLAC* standarts"), ko pieņēma nedēļu vēlāk G20 valstu samitā Turcijā⁴. *TLAC* standarts pieprasa globālām sistēmiski nozīmīgām bankām ("*G-SIB*"), kas Savienības tiesību aktos sauktas par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm ("*G-SII*"), turēt lielā mērā zaudējumus absorbējošu (iekšēji rekapitalizējamu) saistību pietiekamu apjomu, lai noregulējumā nodrošinātu zaudējumu netraucētu un ātru absorbciju un rekapitalizāciju. Komisija 2015. gada 24. novembra paziņojumā⁵ apņēmas līdz šā gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, lai *TLAC* standartu varētu īstenot līdz saskaņotajam termiņam – 2019. gadam. Turklāt Komisija apņēmas pārskatīt spēkā esošos *MREL* noteikumus, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību starptautiski saskaņotajam *TLAC* standartam, ņemot vērā konstatējumus ziņojumā, kas Eiropas Banku iestādei (EBI) jāsūdz Komisijai saskaņā ar *BRRD* 45. panta 19. punktu. Minētā ziņojuma starpposma redakciju EBI jau ir publicējusi 2016. gada 19. jūlijā⁶, un nobeiguma ziņojumu paredzēts iesniegt 2016. gada decembrī.

Lai gan vispārējais *BRRD* regulējums joprojām ir spēkā, šā priekšlikuma galvenais mērķis ir ieviest *TLAC* standartu un integrēt *TLAC* prasību vispārējos *MREL* noteikumos, vienlaikus izvairoties no pārklāšanās, ko rada divu paralēlu prasību piemērošana. Lai gan *TLAC* un *MREL* ir tāds pats regulatīvais mērķis, starp tiem tomēr ir dažas atšķirības to izveidē. *MREL* piemērošanas joma attiecas ne tikai uz *G-SII*, bet uz visu Savienības banku nozari. Atšķirībā no *TLAC* standarta, kas ietver saskaņotu minimālo līmeni, *MREL* līmeni noregulējuma iestādes nosaka, pamatojoties uz katras konkrētas iestādes īpašu novērtējumu. Visbeidzot, minimālā *TLAC* prasība būtu jāizpilda principā ar pakārtotā parāda instrumentiem, savukārt *MREL* nolūkā parāda instrumentu subordināciju noregulējuma iestādes var pieprasīt, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka konkrētajā gadījumā iekšējā rekapitalizācijā iesaistīti kreditori nav neizdevīgākā stāvoklī nekā hipotētiskā maksātnespējas scenārijā (kas ir noregulējumam hipotētisks scenārijs). Lai panāktu vienkāršu un pārredzamu regulējumu, kas nodrošina juridisko noteiktību un konsekveni, Komisija ierosina integrēt *TLAC* standartu spēkā esošajos *MREL* noteikumos un nodrošināt, ka abas prasības ir izpildītas ar lielā mērā līdzīgiem instrumentiem. Šī pieeja prasa ieviest nelielas korekcijas spēkā esošajos *MREL* noteikumos, lai nodrošinātu tehnisko konsekveni ar prasību attiecībā uz *G-SII* struktūru.

³ Komisijas 2016. gada 23. maija Deleģētā regula (ES) 2016/1450, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti kritēriji metodoloģijai, ar kuru nosaka minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, OV L 237, 3.9.2016., 1. lpp.

⁴ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet*, 9.11.2015.

⁵ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu", 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

Proti, spēkā esošajos noteikumos par *MREL* ir nepieciešami papildu atbilstīgi tehniski grozījumi, lai tos pielāgotu *TLAC* standartam attiecībā uz *inter alia* zaudējumu absorbcijas spējas mērīšanai izmantotajiem saucējiem, mijiedarbību ar kapitāla rezerves prasībām, risku atklāšanu ieguldītājiem un to piemērošanu attiecībā uz dažādām noregulējuma stratēģijām. Īstenojot *TLAC* standartu attiecībā uz *G-SII*, Komisijas pieeja būtiski neietekmēs iestādēm, kas nav *G-SII*, uzlikto slogu ievērot noteikumus par *MREL*.

Darbības līmenī saskaņotais *TLAC* standarta minimālais līmenis Savienībā tiks ieviests, izdarot grozījumus Kapitāla prasību regulā un direktīvā (*CRR* un *CRD*)⁷, savukārt iestādēm specifisks papildinājums attiecībā uz *G-SII* un iestādēm specifiska *MREL* attiecībā uz iestādēm, kas nav *G-SII*, tiks izveidots, izmantojot mērķtiecīgus *BRRD* un *SRMR* grozījumus. Šis priekšlikums aptver konkrēti mērķtiecīgus *BRRD* grozījumus saistībā ar *TLAC* standarta ieviešanu Savienībā. Tādējādi šis priekšlikums ir daļa no Savienības finanšu tiesību aktu plašāka pārskatīšanas tiesību aktu kopuma, kura mērķis ir mazināt riskus finanšu sektorā (*CRR/CRD* pārskatīšana) un palielināt tā elastību.

Turklāt, pamatojoties uz daudzu respondentu paustajiem viedokļiem 2015. gada septembrī ieinteresētajām personām publicētajā uzaicinājumā sniegt pierādījumus⁸, ar šo priekšlikumu groza *BRRD*, lai atvieglotu banku atbilstības nodrošināšanas izmaksas, ja to saistības reglamentē trešo valstu tiesību akti. Pašreizējo prasību izrādījās grūti ievērot praksē, tādējādi banku noregulējamības ziņā tai ir ierobežota pievienotā vērtība. Tāpēc ir nepieciešams ieviest lielāku elastību Savienības banku līgumattiecībās ar trešo valstu vienībām, ļaujot noregulējuma iestādēm atcelt, ievērojot dažus stingrus drošības pasākumus, pienākumu iekļaut līguma noteikumus ar mērķi atzīt trešās valstīs to saistību iekšējās rekapitalizācijas ietekmi, ko reglamentē šo trešo valstu tiesību akti. Spēkā esošos noteikumus ir ļoti grūti piemērot praksē.

Turklāt pēc *ECOFIN* uzaicinājuma 2016. gada 17. jūnija secinājumos ar šo priekšlikumu groza *BRRD* attiecībā uz moratorija instrumentu piemērošanu, ko veic noregulējuma iestādes noregulējuma laikā, t. i., pilnvarām apturēt bankas saistību pret trešām personām izpildi. Šādu pilnvaru saskaņošanai būtu jāsekmē attiecīgo iestāžu veikta institūcijas stabilizācija laikposmā pirms un, iespējams, pēc noregulējuma.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Spēkā esošais Savienības banku noregulējuma režīms jau pieprasa visām Eiropas bankām turēt lielā mērā zaudējumus absorbējošu (iekšēji rekapitalizējamu) saistību pietiekamu apjomu. Pašreizējo prasību attiecībā uz *G-SII* pielāgojot globālajam *TLAC* standartam, priekšlikums uzlabos un atvieglos spēkā esošo noteikumu piemērošanu. Tāpēc priekšlikums ir

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.; Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK, OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.

⁸ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/summary-of-responses_en.pdf, atbilžu kopsavilkums uz "Uzaicinājumu sniegt pierādījumus".

saskaņā ar Savienības banku noregulējuma režīma vispārējo mērķi samazināt nodokļu maksātāju atbalstu banku noregulējumā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Priekšlikums ir daļa no Savienības finanšu tiesību aktu plašākas pārskatīšanu (*CRR/CRD* pārskatīšana) ar mērķi samazināt riskus finanšu nozarē, vienlaikus veicinot saimnieciskās darbības ilgtspējīgu finansēšanu. Tas pilnībā atbilst ES galvenajiem mērķiem veicināt finanšu stabilitāti, samazināt nodokļu maksātāju atbalstu banku noregulējumā, kā arī sekmēt ekonomikas ilgtspējīgu finansēšanu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Ar ierosināto direktīvu tiek grozīta spēkā esoša direktīva – *BRRD*. Priekšlikuma juridiskais pamats ir tāds pats kā *BRRD* juridiskais pamats, kas ir LESD 114. pants. Minētais noteikums ļauj pieņemt pasākumus, lai tuvinātu valstu noteikumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

Priekšlikums saskaņo valstu tiesību aktus par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanu un noregulējumu, jo īpaši attiecībā uz to zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā, ciktāl tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu un Savienības banku rīcībā ir tādi paši instrumenti un spēja novērst banku maksātnespēju saskaņā ar saskaņotiem starptautiskiem standartiem (*TLAC* standartu).

Nosakot saskaņotas prasības bankām iekšējā tirgū, šis priekšlikums ievērojami samazina risku, ka dalībvalstīs pastāv atšķirīgi valstu noteikumi par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā, kas varētu izkropļot konkurenci iekšējā tirgū. Tāpēc priekšlikuma mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

Tāpēc LESD 114. pants ir atbilstīgais juridiskais pamats.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvai kompetencei)**

Saskaņā ar LES 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad un tiktāl, ciktāl dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi sasniegt paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī.

Savienība un tās dalībvalstis ir apņēmušās ieviest starptautiskos standartus. Bez Savienības rīcības dalībvalstīm pašām būtu jāievieš globālais *TLAC* standarts savā tiesību sistēmā bez iespējas grozīt spēkā esošo regulējumu, kas izriet no *BRRD* un *SRMR*. Rezultātā, ņemot vērā nozīmīgās atšķirības starp *TLAC* standartu un esošo regulējumu, kā arī *TLAC* terminu lapas, iespējams, atšķirīgām interpretācijām, ko veic valsts regulatori, bankām, jo īpaši *G-SII*, tiktu piemērotas divas paralēlas prasības (*TLAC* minimuma prasība pati par sevi dalībvalstīs tiek piemērota atšķirīgi), kas nozīmētu papildu izmaksas gan bankām, gan publiskajām iestādēm (uzraudzības un noregulējuma iestādēm). Tāpēc Savienības rīcība ir vēlama, lai saskaņoti ieviestu globālo *TLAC* standartu Savienībā un pielāgotu esošo regulējumu standartam nolūkā

pēc iespējas mazināt atbilstības nodrošināšanas izmaksas bankām un publiskām iestādēm, vienlaikus nodrošinot iedarbīgu noregulējumu banku maksātnespējas gadījumā.

- **Proporcionalitāte**

Saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturam un formai nebūtu jāpārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu tās mērķus atbilstīgi Līgumu vispārējiem mērķiem.

Ieviešot *TLAC* globālām *G-SII*, priekšlikums būtiski neietekmētu banku slogu ievērot spēkā esošos noteikumus par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, jo priekšlikums nepaplašina *TLAC* minimuma līmeņa piemērošanu iestādēm, kas nav *G-SII*. Turklāt priekšlikums lielā mērā ierobežo banku, jo īpaši *G-SII*, izmaksas lai nodrošinātu atbilstību *TLAC* standartam, spēkā esošos noteikumus pēc iespējas pielāgojot minētajam standartam. Visbeidzot, priekšlikums nepaplašina *TLAC* minimuma līmeņa piemērošanu iestādēm, kas nav *G-SII*. Gluži pretēji, iestādēm, kas nav *G-SII*, priekšlikumā saglabāts esošais vispārējais princips, ka prasības par zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju kvalitāte un līmenis noregulējuma iestādēm būtu jāpielāgo katrai konkrētajai bankai, pamatojoties uz tās risku, lielumu, savstarpējo saistību un izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Attiecībā uz *G-SII*, uz kurām attiecas *TLAC* minimuma līmenis, pirms pieprasīt, lai iestāde ievieš konkrētu papildinājumu, priekšlikumā izvirzīta prasība noregulējuma iestādēm novērtēt, vai šāds papildinājums ir nepieciešams, samērīgs un pamatots. Tāpēc priekšlikuma noteikumi ir samērīgi ar to, kas ir vajadzīgs tā mērķu sasniegšanai.

3. IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Ietekmes novērtējums

Kā daļai no Savienības finanšu tiesību aktu plašākas pārskatīšanas tiesību aktu kopuma, kura mērķis ir mazināt riskus finanšu sektorā (*CRR/CRD* pārskatīšana), priekšlikumam ir veikts plašs ietekmes novērtējums. Ietekmes novērtējuma ziņojuma projekts 2016. gada 7. septembrī tika iesniegts Komisijas Regulējuma kontroles padomei⁹. Šī padome sniedza negatīvu atzinumu [datums]. Pēc tam, kad tika nostiprināta pārskatīšanas tiesību aktu kopuma atsevišķu elementu pierādījumu bāze, šī padome 2016. gada 27. septembrī sniedza pozitīvu atzinumu.

Saskaņā ar “labāka regulējuma” politiku Komisija veica vairāku politikas alternatīvu ietekmes novērtējumu. Politikas iespējas tika vērtētas, ņemot vērā galvenos mērķus, proti, uzlabot noregulējamo banku zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un noregulējuma režīma juridisko noteiktību un saskaņotību. Novērtējums tika veikts, ņemot vērā to, cik iedarbīgi var sasniegt iepriekš minētos mērķus un cik efektīvi no izmaksu viedokļa var īstenot dažādas politikas iespējas.

Attiecībā uz *TLAC* standarta ieviešanu Savienībā ietekmes novērtējumā tika apsvērtas trīs politikas iespējas. Saskaņā ar pirmo iespēju *BRRD* turpinātu piemērot, saglabājot tās pašreizējo formu. Saskaņā ar otro iespēju *TLAC* standarts *G-SII* tiktu integrēts esošajā noregulējuma režīmā, bet minētais režīms tiktu attiecīgi grozīts, lai nodrošinātu pilnīgu saderību ar *TLAC* standartu. Trešajā politikas iespējā tika ierosināts papildus paplašināt *TLAC* minimuma līmeņa piemērošanas jomu uz citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm Savienībā (*O-SII*), kuras nav *G-SII*. Ietekmes novērtējumā tika secināts, ka otrā politikas iespēja vislabāk sasniedz attiecīgos politikas mērķus. Pretēji pirmajai iespējai, tajā jo īpaši ir paredzēta *TLAC* standarta saskaņota ieviešana visās Savienības *G-SII*, tādējādi samazinot izmaksas, kas rodas,

⁹ [saite uz ietekmes novērtējumu un tā kopsavilkumu]

nodrošinot atbilstību, iespējams, divām atšķirīgām prasībām (*TLAC* standartam un spēkā esošajai *BRRD*), vienlaikus nodrošinot *TLAC* terminu lapas konsekventu interpretāciju Eiropas Savienībā. Šī iespēja palielinās *G-SII* noregulējamību Savienībā un novērsīs kaitīgu ietekmi, kas rodas no *G-SII* līdzdalības, ar konkrētiem noteikumiem par *TLAC* standartu, kuri pašlaik nav paredzēti *BRRD* (t. i., *TLAC* minimuma līmeni pakārtotā parāda instrumentu veidā, *G-SII* turēto *TLAC* atbilstīgo instrumentu līdzdalības atskaitīšana). Šī iespēja nodrošinās, ka Savienībā tiek ieviests *TLAC* standarts, tādējādi pastiprinot paļāvību, ka citas valstis (tiesību sistēmas) darīs to pašu, ar mērķi stiprināt *G-SIB* noregulējamību visā pasaulē. No otras puses, šai politikas iespējai ir dodama priekšroka salīdzinājumā ar trešo iespēju, jo tās trūkums nebūs paplašināt *TLAC* minimuma līmeni uz bankām, kas nav *G-SII* (*O-SII*), kurām var izrādīties, ka šis *TLAC* prasības minimuma līmenis nav labi kalibrēts, ņemot vērā to lielo daudzveidību apjoma, komercdarbības modeļa, savstarpējās saistības un sistēmiskās nozīmes izteiksmē.

Ietekmes novērtējums parādīja, ka atbilstība *BRRD* 55. pantam, kas pieprasa iekšējas rekapitalizācijas līgumisku atzīšanu, rada divu veidu problēmas līgumos, uz kuriem attiecas trešās valsts tiesību akti. Pirmkārt, daži trešo valstu darījuma partneri atsakās iekļaut līgumisku klauzulu, kas atzīst Savienības pilnvaras veikt iekšēju rekapitalizāciju, finanšu līgumos, kas noslēgti ar Savienības bankām. Tas dažos gadījumos liek Savienības bankām vispār neslēgt līgumu, lai izpildītu *BRRD* 55. pantu. Ārkārtas gadījumos tas varētu nozīmēt, ka noteikta daļa no to darījumdarbības būtu jāpārtrauc (piemēram, tirdzniecības finansēšana). Otrkārt, pat ja trešo valstu darījuma partneri ir gatavi pieņemt ar iekšēju rekapitalizāciju saistītās klauzulas savos līgumos ar Savienības bankām, vietējās uzraudzības iestādes dažos gadījumos var to liegt. Šajā gadījumā vienīgais veids, kā bankām izpildīt *BRRD* 55. pantu, būtu vai nu pārkāpt vietējās uzraudzības iestādes paredzētos noteikumus, vai atteikties no savas darījumdarbības attiecīgās daļas. Lai risinātu šo jautājumu, tika uzskatīts par nepieciešamu grozīt šo noteikumu. Izvēlēta politikas iespēja paredz iespēju noregulējuma iestādēm atteikties no prasības, ja tas būtiski neietekmē attiecīgo banku zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju.

Attiecībā uz pilnvarām apturēt maksājumu saistības (moratorijs) ietekmes novērtējumā tika uzsvērta šāda instrumenta nozīme, jo īpaši posmā pirms noregulējuma. Moratorijs atļauj maksājumu plūsmas īslaicīgu iesaldēšanu, kas atvieglo pieejamo aktīvu un saistību kvantitatīvu noteikšanu. Šāds instruments ir ļoti noderīgs gan pirmsnoregulējuma kontekstā (un konkrētāk agrīnas intervences kontekstā), gan noregulējuma laikā. Ietekmes novērtējumā tika analizētas arī pieejamo instrumentu turpmākas saskaņošanas iespējamās priekšrocības. Šajā saistībā tajā norādīts, ka, lai gan *BRRD* jau ir iekļauti noteikumi, kas ļauj apturēt maksājumu saistības, tie ir īstenoti ļoti dažādos veidos valstu līmenī un, iespējams, nenodrošina pietiekami konsekventu piemērošanu attiecībā uz tādiem svarīgiem aspektiem kā piemērošanas joma, piemērošanas posms, piemērošanas nosacījumi un apturēšanas ilgums. Pamatojoties uz to, tiek ierosināts ieviest divus papildu moratorija instrumentus aktivizēšanai attiecīgi agrīnas intervences un noregulējuma posmā. Moratorija piemērošanas nosacījumi, kā arī ilgums un piemērošanas joma ir precīzi noteikti, lai nodrošinātu saskaņīgu īstenošanu valstu līmenī.

Pamattiesības

Šajā priekšlikumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, tiesības uz īpašumu un darījumdarbības brīvība, un tas ir jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Šī direktīva jo īpaši nodrošina, ka bankas kreditoru īpašumtiesību aizskārumiem nevajadzētu būt nesamērīgiem. Skartajiem kreditoriem nevajadzētu būt lielākiem zaudējumiem nekā tie, kas būtu radušies, ja iestādes

darbība būtu izbeigta parastā maksātnespējas procesa kārtībā laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulēšanu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas kārtība

Priekšlikumā paredzēts, ka dalībvalstis *BRRD* grozījumus transponē savos tiesību aktos divpadsmit mēnešu laikā pēc grozītās direktīvas stāšanās spēkā un bankām jāpilda grozītie noteikumi sešus mēnešus pēc priekšlikuma transponēšanas dienas. Bankām būs pienākums regulāri ziņot par atbilstīgo instrumentu līmeņiem attiecīgajām iestādēm. EBI ir jāziņo Komisijai divas reizes gadā pēc transponēšanas dienas par to, kā noteikumi par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju bankām tiek īstenoti un piemēroti Savienībā.

Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums

Kā skaidrots iepriekš, *CRR* grozījumos, kas ir daļa no tā paša tiesību aktu kopuma, būs iekļauti noteikumi par *TLAC* minimuma prasību attiecībā uz *G-SII*, bet šis priekšlikums attiecas uz iestādēm specifisko papildinājumu attiecībā uz *G-SII* un vispārējām prasībām, kas piemērojamas visām Savienības bankām. Ar šo priekšlikumu ievieš vairākus mērķtiecīgus grozījumus spēkā esošajā *BRRD*.

BRRD 2., 12. un 13. panta grozījumi

TLAC standarts un *BRRD* atzīst gan *SPE* noregulējuma stratēģiju (“*SPE*”), gan *MPE* noregulējuma stratēģiju (“*MPE*”). Saskaņā ar *SPE* stratēģiju tiek noregulēta tikai viena grupas vienība (parasti mātesuzņēmums), savukārt grupas citas vienības (parasti meitasuzņēmumi, kas veic pamatdarbību) netiek iekļauti noregulējumā, bet novirza savus zaudējumus augšup vienībai, kas jānoregulē. Saskaņā ar *MPE* stratēģiju var noregulēt vairāk nekā vienu vienību. Lai iedarbīgi piemērotu vēlamo noregulējuma stratēģiju, ir svarīgi skaidri identificēt vienības, kas jānoregulē (“noregulējuma vienības”), un meitasuzņēmumus, kuri tām pieder (“noregulējuma grupas”). Turklāt šī identifikācija ir svarīga arī, lai noteiktu noteikumu par zaudējumu absorbcijas spēju piemērošanas līmeni, kas finanšu uzņēmumiem būtu jāievēro. Šā iemesla dēļ ar *BRRD* 2. panta grozījumiem tiek ieviesti jēdzieni “noregulējuma vienība” un “noregulējuma grupa”. 12. un 13. panta grozījumi par grupas noregulējuma plānošanu skaidri nosaka, lai noregulējuma iestādes identificē noregulējuma vienības un noregulējuma grupas finanšu grupā un pienācīgi ņem vērā plānotās noregulējuma rīcības ietekmi grupā, lai nodrošinātu iedarbīgu grupas noregulējumu.

BRRD 45. panta grozījumi

45. pantu atceļ un aizstāj ar šādiem jauniem noteikumiem: 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 45.e, 45.f, 45.g, 45.h, 45.i un 45.k pantu.

Pašlaik iestādei specifisko *MREL* novērtē kā procentuālu daļu no iestādes kopējām saistībām. Grozītais 45. pants *MREL* novērtēšanas rādītājus pielāgo minimumu prasības radītājiem

attiecībā uz *G-SII*, kā noteikts *TLAC* standartā (“*TLAC* minimuma prasība”). Tāpēc iestādei specifiskā *MREL* būtu jāizsaka kā procentuāla daļa no attiecīgās iestādes kopējās riska darījumu summas un sviras rādītāja riska darījumu mēra.

45.a pantā saglabāts pašreizējais atbrīvojums no *MREL* hipotekārā kredīta iestādēm ar nosacījumu, ka valsts maksātnespējas vai līdzīgas procedūras nodrošina zaudējumu iedarbīgu absorbciju, ko veic kreditori, atbilstīgi noregulējuma mērķiem. Tajā arī precizēts, ka iestādēm, kas ir atbrīvotas no *MREL*, nevajadzētu būt daļai no kopējās konsolidētās prasības noregulējuma grupas līmenī.

45.b pantā precizēti atbilstības kritēriji instrumentiem un pozīcijām, ko varētu ņemt vērā, lai izpildītu *MREL*, tos cieši pielāgojot atbilstības kritērijiem, kuri noteikti *TLAC* standartā *TLAC* minimuma prasībai. Tāpēc šie kritēriji ir identiski, izņemot šādus.

Attiecībā uz segto instrumentu piemērošanas jomu atsevišķi parāda instrumenti ar atvasināto instrumentu iezīmēm, piemēram, strukturētas parādzīmes, ir atbilstīgas, lai izpildītu *MREL*, jo tās noregulējumā varētu būt pietiekami zaudējumus absorbējošas. Strukturētas parādzīmes ir parādsaistības ar iegultu atvasināto instrumentu komponentu. To ienesīgumu pielāgo atsaucēs aktīvu, piemēram, viena kapitāla vērtspapīra, kapitāla vērtspapīru indeksu, fondu, procentu likmju, preču vai valūtu, rezultativitātei. 45.b pantā precizēts, ka strukturētas parādzīmes ir atbilstīgas *MREL*, ja tām ir fiksēta pamatsumma, kas jāatmaksā termiņa beigās, bet tikai papildu ienesīgums ir saistīts ar atvasinājumu un ir atkarīgs no atsaucēs aktīva rezultativitātes. Tam pamatā ir apsvērums, ka fiksētā pamatsumma ir iepriekš zināma emisijas brīdī, tās vērtība ir stabila visā strukturētās parādzīmes dzīves ciklā un to varētu viegli iekšēji rekapitalizēt noregulējumā.

Saskaņā ar *TLAC* standartu *TLAC* minimuma prasība būtu jāizpilda, izmantojot lielā mērā pakārtotā parāda instrumentus, kas maksātnespējā ir zem pirmās kārtas saistībām, kuras ir skaidri izslēgtas no *TLAC* minimuma prasības, piemēram, segti noguldījumi, atvasinātie instrumenti, nodokļi vai citas publisko tiesību saistības. Lai izpildītu iestādei specifisko *MREL*, noregulējuma iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, pašlaik varētu pieprasīt atbilstīgo parāda instrumentu subordināciju. 45.b panta jaunie noteikumi papildus precizē, ka subordināciju var paredzēt, ja tas ir nepieciešams, lai atvieglotu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu, jo īpaši gadījumos, kad ir skaidras norādes, ka iekšēji rekapitalizēti kreditori, iespējams, noregulējumā segs zaudējumus, kas pārsniegs to iespējamās zaudējumus maksātnespējā, un tikai tiktāl, cik nepieciešams, lai segtu daļu no zaudējumiem, kas pārsniedz iespējamās maksātnespējas zaudējumus. Subordinācijai, ko noregulējuma iestādes pieprasa attiecībā uz iestādei specifisko *MREL*, nebūtu jāskar iespēja daļēji izpildīt *TLAC* minimuma prasību ar nepakārtota parāda instrumentiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un atbilstīgi *TLAC* standartam.

45.c pantā paredzēti nosacījumi, lai noteiktu *MREL* visām vienībām. *MREL* būtu jāļauj bankām absorbēt noregulējumā sagaidāmos zaudējumus un rekapitalizēt banku pēc noregulējuma. Noregulējuma iestādes pienācīgi pamato noteikto *MREL* līmeni, pamatojoties uz izvēlēto noregulējuma stratēģiju. Šādam līmenim nebūtu jāpārsniedz noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summa, kas atbilst iestāžu pašu kapitāla prasībām, un rekapitalizācijas summa, kas ļauj vienībai pēc noregulējuma izpildīt savas pašu kapitāla prasības, kas ir nepieciešams, lai tai atļautu veikt darbību saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. *MREL* būtu jāizsaka kā procentuāla daļa no kopējiem riska darījumiem un sviras rādītāja mēriem, un iestādēm būtu vienlaicīgi jāsasniedz līmeņi, kas izriet no abiem mērījumiem.

Attiecībā uz *G-SII* 45.d pantā noteikts, ka iestādei specifisku papildinājumu *TLAC* minimuma līmenim, kā paredzēts *TLAC* standartā, varētu piemērot tikai tad, ja šis minimums nav pietiekams, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu *G-SII* saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju.

Kā priekšlikumā, ar ko groza *CRD*, ar šo priekšlikumu 45.e pantā tiek ieviests “norādes” jēdziens *BRRD* ietvaros. Tas ļauj noregulējuma iestādēm pieprasīt iestādēm sasniegt augstākus *MREL* līmeņus, vienlaikus elastīgāk pievērsties šo līmeņu pārkāpumiem, jo īpaši mazinot šo pārkāpumu automātiskās sekas maksimālo sadalāmo summu (*MSS*) ierobežojumu veidā. Jo īpaši 45.e pantā noteikts, ka noregulējuma iestādes var pieprasīt iestādēm nodrošināt papildu summas, lai noregulējumā segtu zaudējumus, kas ir lielāki par tiem, kuri sagaidāmi saskaņā ar standarta noregulējuma scenāriju (t. i., virs pašreizējo pašu kapitāla prasību līmeņa), un nodrošināt pietiekamu tirgus uzticēšanos vienībai pēc noregulējuma (t. i., papildus nepieciešamajai rekapitalizācijas summai). Tomēr 45.e pantā noteikts, ka attiecībā uz prasības zaudējumu absorbcijas daļu norādes līmenim nebūtu jāpārsniedz “uz kapitāla attiecināmās norādes” līmenis, ja šādu norādi pieprasa uzraudzības iestādes saskaņā ar uzraudzības stresa testiem, lai ņemtu vērā zaudējumus, kas pārsniedz parastās prasības. Attiecībā uz rekapitalizācijas daļu norādes līmenim, lai nodrošinātu tirgus uzticēšanos, būtu jāļauj iestādēm pēc noregulējuma atbilstīgu laikposmu izpildīt atļaujas prasības. Šai tirgus uzticēšanās rezervei nebūtu jāpārsniedz apvienoto rezervju prasība saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, ja vien augstāks līmenis nav vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma gadījuma vienība atbilstīgu laikposmu joprojām atbilst atļaujas nosacījumiem.

45.f un 45.g pants attiecas uz *MREL* piemērošanas līmeni. Attiecībā uz iestādēm, kas kvalificējas kā noregulējuma iestādes, *MREL* uz tām attiecas tikai konsolidētās noregulējuma grupas līmenī. Tas nozīmē, ka noregulējuma iestādēm būs pienākums emitēt atbilstīgus (parāda) instrumentus ārējiem trešā personu kreditoriem, kas tiktu iekšēji rekapitalizēti, ja noregulējuma vienībai (t. i., noregulējuma grupai) veic noregulējumu. Attiecībā uz citām grupas vienībām priekšlikums ievieš “iekšēja” *MREL* jēdzienu saskaņā ar līdzīgu jēdzienu, ko izvirza *TLAC* standarts. Tas nozīmē, ka citām noregulējuma grupas vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, iekšēji noregulējuma grupā būtu jāemīt atbilstīgi (parāda) instrumenti, t. i., noregulējuma vienībām būtu jāiegādājas šie instrumenti. Ja noregulējuma grupas vienība, kas pati nav noregulējuma vienība, zaudē dzīvotspēju, šos instrumentus noraksta vai pārvērš kapitālā un minētās vienības zaudējumus pēc tam novirza augšup noregulējuma vienībai. Iekšējās *MREL* galvenā priekšrocība ir, ka tā ļauj rekapitalizēt noregulējuma grupas vienību (ar svarīgām funkcijām), neveicot tai oficiālu noregulējumu, kas varētu radīt traucējumus tirgū. Tomēr, piemērojot šo prasību, būtu jāievēro izvēlēta noregulējuma stratēģija, jo īpaši tai nebūtu jāmaina īpašumtiesību attiecības starp vienību un tās noregulējuma grupu pēc tās rekapitalizācijas. Priekšlikumā arī noteikts, ka, ievērojot konkrētus aizsargpasākumus, iekšējo *MREL* varētu aizstāt ar nodrošinātām garantijām starp noregulējuma vienību un citām noregulējuma grupas vienībām, un šīs garantijas varētu izmantot saskaņā ar līdzvērtīgiem laika nosacījumiem kā instrumentiem, kas izmantojami iekšējai *MREL*. Ierosinātie aizsargpasākumi jo īpaši ietver attiecīgo noregulējuma iestāžu piekrišanu aizstāt iekšējo *MREL* un noregulējuma vienības savam meitasuzņēmumam sniegtās garantijas nodrošināšanu ar augsti likvīdu nodrošinājumu, kam ir minimāls kredītrisks un tirgus risks. Priekšlikumā saglabāta arī esošā iespēja, kas piedāvāta noregulējuma vienības meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pilnībā atbrīvot no minētajiem meitasuzņēmumiem piemērojamā *MREL*, ja gan noregulējuma vienība, gan tās meitasuzņēmumi veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī.

45.h pantā ir paredzēta procedūra, lai noteiktu *MREL* noregulējuma grupai. Iestādes, kas ir atbildīgas par prasības līmeņa noteikšanu, ir noregulējuma vienības noregulējuma iestāde, grupas līmeņa noregulējuma iestāde (galīgā mātesuzņēmuma noregulējuma iestāde) un citu noregulējuma grupas vienību noregulējuma iestādes. Jebkurām domstarpībām starp iestādēm piemēro EBI pilnvaras saskaņā ar EBI regulu.

17., 18. panta grozījumi un 45.k pants

Šie grozījumi attiecas uz *MREL* pārkāpumiem. 45.k pantā ir uzskaitītas pilnvaras, kas noregulējuma iestādēm ir pieejamas *MREL* pārkāpumu gadījumā. Tā kā *MREL* pārkāpums varētu būt šķērslis iestādes vai grupas noregulējamībai, 17. un 18. pants saīsina pašreizējo procedūru noregulējamības šķēršļu novēršanai, lai nekavējoties novērstu *MREL* pārkāpumus. Tajā ir paredzētas arī noregulējuma iestāžu jaunas pilnvaras pieprasīt no iestādēm izmaiņas atbilstīgo instrumentu dzēšanas profilos un plānos, lai atjaunotu *MREL* līmeni.

55. panta grozījumi

BRRD 55. panta grozījumi ietvertu to, ka noregulējuma iestāde samērīgā veidā piemēro minētajā pantā paredzēto prasību. Noregulējuma iestāde var izslēgt iestāžu pienākumu iekļaut iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzulas nolīgumos vai instrumentos, kurus reglamentē trešo valstu tiesību akti, izmantojot atbrīvojumu, ja tā konstatē, ka tas nekavētu bankas noregulējamību, un ka bankām ir juridiski, līgumiski vai ekonomiski neiespējami iekļaut iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzulas attiecībā uz noteiktām saistībām. Šajos gadījumos minētās saistības nebūtu jāattiecinā uz *MREL* un būtu jāuzskata par augstākas prioritātes nekā uz *MREL* attiecināmas saistības, lai mazinātu risku neievērot principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" (*No-Creditor-Worse-Off* jeb *NCWO*). Šajā sakarībā priekšlikums nevājinās iekšējo rekapitalizāciju.

59. un 60. panta grozījumi

59. un 60. panta grozījumi nodrošina, ka uz iekšējo *MREL* attiecināmus instrumentus, kas nav kapitāla instrumenti (parāda instrumenti), arī varētu norakstīt vai pārvērst kapitālā, ja noregulējuma grupas vienība, kas pati nav noregulējuma vienība, kas tos emitē, zaudē dzīvotspēju.

27. panta grozījumi, jauns 29.a pants un 63. panta grozījumi par moratoriju

27. panta grozījums paredz jauna moratorija instrumenta izmantošanu pirmsnoregulējuma posmā un jo īpaši kā agrīnas intervences pilnvaras.

Pievienotajā jaunajā 29.a pantā uzskaitīti nosacījumi agrīnas intervences moratorija piemērošanai. Noteikums norāda, ka šīs pilnvaras var izmantot, ja tas ir nepieciešams, lai noteiktu, vai agrīnas intervences pasākumi ir vajadzīgi, vai iestāde ir maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Tas precizē atlikšanas pilnvaru piemērošanas jomu un to ilgumu, kas nedrīkst pārsniegt piecas darbdienu.

63. panta grozījums ievieš vispārējās noregulējuma pilnvarās pilnvaras apturēt maksājumus, ja tas ir vajadzīgs, lai iedarbīgi piemērotu vienu vai vairākus noregulējuma instrumentus vai

veiktu vērtēšanu saskaņā ar 36. pantu. Tas precizē atlikšanas pilnvaru piemērošanas jomu un to ilgumu, kas nedrīkst pārsniegt piecas darbdiēnas.

Citi noteikumi

Tiek ierosināti vairāki grozījumi, lai nodrošinātu pienācīgu uzraudzības pārskatu sniegšanu un prasības publiskošanu.

Vairāki grozījumi attiecas uz reglamentējošo sistēmu un lēmumu pieņemšanu, piemērojot prasību trešo valstu iestādēm, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā. Citi grozījumi sniedz dažus precizējumus attiecībā uz režīmu saskaņā ar *BRRD* un citiem Savienības tiesību aktiem par centrāliem darījumu partneriem ("*CCP*") pēc tam, kad pieņēma priekšlikumu par īpašu atvēršanas un neregulējuma režīmu attiecībā uz *CCP*, piemēram, režīmu attiecībā uz *CCP*, kuriem ir banku darbības licence. Lai nodrošinātu *CCP* iedarbīgu neregulējumu, ir ierosināti mērķtiecīgi grozījumi attiecīgajās komercsabiedrību tiesību direktīvās.

Dalībvalstīm ir jātransponē šis priekšlikums savos tiesību aktos divpadsmit mēnešu laikā pēc tā stāšanās spēkā. Attiecīgajām iestādēm ir jāievēro jaunie noteikumi sešus mēnešus pēc transponēšanas dienas. EBI ir jāziņo Komisijai divas reizes gadā par to, kā prasības tiek īstenotas un piemērotas Savienībā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un groza Direktīvu 98/26/EK, Direktīvu 2002/47/EK, Direktīvu 2012/30/ES, Direktīvu 2011/35/ES, Direktīvu 2005/56/EK, Direktīvu 2004/25/EK un Direktīvu 2007/36/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹⁰,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Finanšu stabilitātes padome (FSP) 2015. gada 9. novembrī publicēja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) terminu lapu ("*TLAC* standarts"), ko G20 apstiprināja 2015. gada novembrī. *TLAC* standarts pieprasa globālām sistēmiski nozīmīgām bankām ("*G-SIB*"), kas Savienības regulējumā sauktas par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm ("*G-SII*"), turēt lielā mērā zaudējumus absorbējošu (iekšēji rekapitalizējamu) saistību pietiekamu minimālo apjomu, lai noregulējumā nodrošinātu zaudējumu netraucētu un ātru absorbciju un rekapitalizāciju. Komisija 2015. gada 24. novembra paziņojumā¹² apņēmas līdz 2016. gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, kas dotu iespēju īstenot *TLAC* standartu līdz starptautiski saskaņotajam termiņam – 2019. gadam.
- (2) Lai *TLAC* standartu ieviestu Savienībā, ir jāņem vērā pastāvošā iestādei specifiskā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ("*MREL*"), kas piemērojama visām Savienības kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES¹³. Tā kā *TLAC* un *MREL* ir viens mērķis – nodrošināt, lai Savienības iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas spēja, abām prasībām vajadzētu būt vienota regulējuma papildinošiem

¹⁰ OV C , , . lpp.

¹¹ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹² Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu", 24.11.2015., COM(2015) 587 *final*.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu, OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.

elementiem. Darbības līmenī *TLAC* standarta saskaņoto minimuma līmeni attiecībā uz *G-SII* ("*TLAC* minimuma prasība") būtu jāievieš Savienības tiesību aktos, veicot grozījumus Regulā (ES) Nr. 575/2013¹⁴, savukārt iestādei specifisko papildinājumu attiecībā uz *G-SII* un iestādei specifisko prasību attiecībā uz iestādēm, kas nav *G-SII*, kuru sauc par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, būtu jārisina, izmantojot mērķtiecīgus grozījumus Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014¹⁵. Attiecīgie šīs direktīvas noteikumi attiecībā uz iestāžu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju būtu jāpiemēro konsekventi kopā ar noteikumiem iepriekš minētajos tiesību aktos un Direktīvā 2013/36/ES¹⁶.

- (3) Nepastāvot saskaņotiem Savienības noteikumiem attiecībā uz *TLAC* standarta ieviešanu Savienībā, tiktu radītas papildu izmaksas un tiesiskā nenoteiktība iestādēm un apgrūtināta iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana pārrobežu iestādēm. Nepastāvot saskaņotiem Savienības noteikumiem, tiek radīti arī konkurences izkropļojumi iekšējā tirgū, ņemot vērā to, ka izmaksas iestādēm, lai ievērotu spēkā esošās prasības un *TLAC* standartu, Savienībā var ievērojami atšķirties. Tāpēc ir jālikvidē šie šķēršļi iekšējā tirgus darbībai un jāizvairās no konkurences izkropļojumiem, kas rodas no tā, ka nav saskaņotu Savienības noteikumu attiecībā uz *TLAC* standarta ieviešanu. Tādējādi šīs direktīvas atbilstīgs juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kuru interpretē atbilstīgi Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai.
- (4) Saskaņā ar *TLAC* standartu Direktīvai 2014/59/ES būtu jāturpina atzīt *SPE*, kā arī *MPE* noregulējuma stratēģiju. Saskaņā ar *SPE* stratēģiju tiek noregulēta tikai viena grupas vienība – parasti mātesuzņēmums, savukārt grupas citas vienības – parasti meitasuzņēmumi, kas veic pamatdarbību, – netiek iekļauti noregulējumā, bet novirza savus zaudējumus un rekapitalizācijas vajadzības augšup vienībai, kas jānoregulē. Saskaņā ar *MPE* stratēģiju var noregulēt vairāk nekā vienu grupas vienību. Lai iedarbīgi piemērotu vēlamo noregulējuma stratēģiju, ir svarīgi skaidri identificēt vienības, kas jānoregulē ("noregulējuma vienības"), un meitasuzņēmumus, kuri tām pieder ("noregulējuma grupas"). Minētā identifikācija ir svarīga arī, lai noteiktu noteikumu par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju piemērošanas līmeni, kas finanšu uzņēmumiem būtu jāpiemēro. Tāpēc ir jāievieš "noregulējuma vienības" un "noregulējuma grupas" jēdzieni, lai grozītu Direktīvu 2014/59/ES par grupas noregulējuma plānošanu nolūkā skaidri noteikt, lai noregulējuma iestādes identificē noregulējuma vienības un noregulējuma grupas grupā un pienācīgi ņem vērā plānotās noregulējuma rīcības ietekmi grupā, lai nodrošinātu iedarbīgu grupas noregulējumu.
- (5) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, lai nodrošinātu zaudējumu netraucētu un ātru absorbciju un rekapitalizāciju noregulējumā ar minimālu ietekmi uz finanšu stabilitāti un nodokļu maksātājiem. Tas būtu jāpanāk ar iestāžu atbilstību iestādei specifiskai minimuma

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010, OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK, OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.

prasībai pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ("*MREL*"), kā noteikts Direktīvā 2014/59/ES.

- (6) Lai tos saucējus, kas mēra iestāžu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, pielāgotu tiem, kas paredzēti *TLAC* standartā, *MREL* būtu jāizsaka kā procentuāla attiecība no riska darījumu kopējā apmēra un attiecīgās iestādes sviras rādītāja riska darījuma mēra.
- (7) Atbilstības kritērijus iekšēji rekapitalizējamām saistībām attiecībā uz *MREL* būtu cieši jāpielāgo Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajiem kritērijiem attiecībā uz *TLAC* minimuma prasību saskaņā ar papildu pielāgojumiem un prasībām, kas ieviestas šajā direktīvā. Jo īpaši atsevišķiem parāda instrumentiem ar iegultu atvasinātā instrumenta komponentu, piemēram, atsevišķām strukturētām parādzīmēm, vajadzētu būt atbilstīgām, lai izpildītu *MREL*, ja tām ir fiksēta pamatsumma, kas jāatmaksā termiņa beigās, bet tikai papildu ienesīgums ir saistīts ar atvasinājumu un ir atkarīgs no atsaucē aktīva rezultativitātes. Ņemot vērā to fiksēto pamatsummu, šiem instrumentiem vajadzētu būt lielā mērā zaudējumus absorbējošiem un viegli iekšēji rekapitalizējamiem noregulējuma ietvaros.
- (8) Saistību darbības joma, lai izpildītu *MREL*, principā ietver visas saistības, kas rodas no prasījumiem, kuri izriet no nenodrošinātiem neprioritāriem kreditoriem (nepakārtotās saistības), ja vien tās neatbilst šajā direktīvā noteiktiem konkrētiem atbilstības kritērijiem. Lai veicinātu iestāžu noregulējamību, iedarbīgi izmantojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai *MREL* tiktu izpildīta ar pakārtotām saistībām, jo īpaši tad, ja pastāv skaidras norādes, ka iekšēji rekapitalizēti kreditori noregulējumā, iespējams, cietīs zaudējumus, kas pārsniegtu to iespējamās zaudējumus maksātnespējas gadījumā. Prasība izpildīt *MREL* ar pakārtotām saistībām būtu jāizvirza tikai līmenim, kas nepieciešams, lai novērstu, ka kreditoru zaudējumi noregulējumā pārsniedz zaudējumus, kas tiem citādi būtu radušies maksātnespējas gadījumā. Parāda instrumentu subordinācijai, ko noregulējuma iestādes pieprasa attiecībā uz *MREL*, nebūtu jāskar iespēja daļēji izpildīt *TLAC* minimuma prasību ar nepakārtota parāda instrumentiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, kā atļauj *TLAC* standarts.
- (9) *MREL* būtu jāļauj iestādēm absorbēt noregulējumā sagaidāmos zaudējumus un rekapitalizēt iestādi pēc noregulējuma. Noregulējuma iestādēm, pamatojoties uz viņu izvēlēto noregulējuma stratēģiju, būtu pienācīgi jāpamato piemērotais *MREL* līmenis, jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības nepieciešamību un līmeni rekapitalizācijas summā. Šāds līmenis būtu jānosaka no noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summas, kas atbilst iestādes pašu kapitāla prasībām, un rekapitalizācijas summa, kas ļauj iestādei pēc noregulējuma izpildīt savas pašu kapitāla prasības, kas ir nepieciešams, lai tai atļautu veikt darbību saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. *MREL* būtu jāizsaka kā procentuāla daļa no kopējiem riska darījumiem un sviras rādītāja mēriem, un iestādēm būtu vienlaicīgi jāpasniedz līmeņi, kas izriet no abiem mērījumiem. Noregulējuma iestādei vajadzētu būt iespējai pielāgot rekapitalizācijas summas pienācīgi pamatotos gadījumos, kas pienācīgi atspoguļotu arī paaugstinātos riskus, kas ietekmē noregulējamību, kuri rodas no noregulējuma grupas komercdarbības modeļa, finansējuma profila un vispārējā riska profila un tāpēc šādos ierobežotos gadījumos pieprasa pārsniegt 45.c panta 3. un 4. punkta pirmajā daļā minētās rekapitalizācijas summas.
- (10) Lai uzlabotu to noregulējamību, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai *G-SII* piemērot iestādei specifisku *MREL* papildus Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktajai

TLAC minimuma prasībai. Minēto iestādei specifisko *MREL* var piemērot tikai tad, ja *TLAC* minimuma prasība nav pietiekama, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu *G-SII* saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju.

- (11) Nosakot *MREL* līmeni, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā iestādes sistēmiskās nozīmības pakāpe un tās maksātspējas iespējamā nelabvēlīgā ietekme uz finanšu stabilitāti. Tām būtu jāņem vērā vajadzība nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus starp *G-SII* un citām līdzīgām iestādēm ar sistēmisku nozīmību Savienībā. Tādējādi to iestāžu *MREL*, kuras nav identificētas kā *G-SII*, bet kuru sistēmiskā nozīmība Savienībā ir salīdzināma ar *G-SII* sistēmisko nozīmību, nebūtu nesamērīgi jānovirzās no *MREL* līmeņa un sastāva, ko parasti nosaka attiecībā uz *G-SII*.
- (12) Līdzīgi pilnvarām, kas kompetentajām iestādēm nodotas ar Direktīvu 2013/36/ES, šai direktīvai būtu jāļauj noregulējuma iestādēm pieprasīt iestādēm sasniegt augstākus *MREL* līmeņus, vienlaikus elastīgāk pievērsties šo līmeņu pārkāpumiem, jo īpaši mazinot šo pārkāpumu automatiskās sekas maksimālo sadalāmo summu (MSS) ierobežojumu veidā. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai sniegt norādījumus iestādēm nodrošināt papildu summas, lai noregulējumā segtu zaudējumus, kas pārsniedz pašu kapitāla prasību līmeni, kurš noteikts Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES, un/vai nodrošinātu pietiekamu tirgus uzticēšanos iestādei pēc noregulējuma. Lai nodrošinātu konsekveni ar Direktīvu 2013/36/ES, norādes segt papildu zaudējumus var sniegt tikai tad, ja “kapitāla norādes” ir pieprasījušas kompetentās uzraudzības iestādes saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, un nevajadzētu pārsniegt minētajās vadlīnijās paredzēto līmeni. Attiecībā uz rekapitalizācijas summu vadlīnijās paredzētajam līmenim, lai nodrošinātu tirgus uzticēšanos, būtu jāļauj iestādei atbilstīgu laikposmu joprojām atbilst atļaujas nosacījumiem, tostarp paredzot iespēju iestādei segt izmaksas, kas saistītas ar tās darbību pārstrukturēšanu pēc noregulējuma. Tirgus uzticēšanās rezervei nebūtu jāpārsniedz apvienoto kapitāla rezervju prasība saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, ja vien augstāks līmenis nav vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma gadījuma vienība atbilstīgu laikposmu joprojām atbilst atļaujas nosacījumiem. Ja vienība pastāvīgi nenodrošina papildu pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, kā paredzēts norādēs, noregulējuma iestādei vajadzētu būt iespējai pieprasīt palielināt *MREL* apmēru, lai segtu norādes apmēru. Lai noteiktu, vai neesība ir pastāvīga, noregulējuma iestādei būtu jāņem vērā vienības pārskats par *MREL*, kā paredzēts šajā direktīvā.
- (13) Saskaņā ar Regulu Nr. 575/2013, iestādēm, kas kvalificējas kā noregulējuma iestādes, būtu jāpiemēro *MREL* tikai konsolidētās noregulējuma grupas līmenī. Tas nozīmē, ka noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pienākamam emitēt atbilstīgus instrumentus un posteņus, lai izpildītu *MREL*, ārējiem trešā personu kreditoriem, kas tiktu iekšēji rekapitalizēti, ja noregulējuma vienībai veic noregulējumu.
- (14) Iestādēm, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāpilda *MREL* individuālā līmenī. Minēto iestāžu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzības parasti būtu jāparedz to attiecīgajām noregulējuma vienībām, noregulējuma vienībām iegādājoties minēto iestāžu emitētās atbilstīgās saistības un tos norakstot vai pārvēršot īpašumtiesību instrumentos brīdī, kad minētās iestādes vairs nav dzīvotspējīgas. Šī *MREL*, kas piemērojama iestādēm, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāpiemēro kopā un konsekventi ar prasībām, kas piemērojamas noregulējuma vienībām. Tam būtu jāļauj noregulējuma iestādēm noregulēt noregulējuma grupu, neveicot dažu tās meitasuzņēmumu noregulējumu, tādējādi izvairoties no potenciāli graužošanas ietekmes uz tirgu. Saskaņā ar noregulējuma vienības noregulējuma iestāžu un tās meitasuzņēmuma vienošanos vajadzētu būt iespējai atbilstīgu saistību emisiju

noregulējuma vienībām aizstāt ar nodrošinātām garantijām starp noregulējuma vienību un tās meitasuzņēmumiem, kuras var izmantot, kad ir izpildīti laika nosacījumi, kas ir līdzvērtīgi tiem, kuri ļauj norakstīt vai pārvērst atbilstīgās saistības. Noregulējuma vienības meitasuzņēmumu noregulējuma iestādām vajadzētu būt iespējai arī pilnībā atteikties no *MREL* piemērošanas, kas piemērojama iestādēm, kuras nav noregulējuma vienības, ja gan noregulējuma vienība, gan tās meitasuzņēmumi veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī. *MREL* piemērošanā iestādēm, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāievēro izvēlētajā noregulējuma stratēģija, jo īpaši saistībā ar to nevajadzētu mainīt īpašumtiesību attiecības starp iestādēm un to noregulējuma grupu pēc šo iestāžu rekapitalizācijas.

- (15) Lai nodrošinātu *MREL* atbilstošus līmeņus noregulējuma mērķiem, iestādēm, kas ir atbildīgas par *MREL* līmeņa noteikšanu, vajadzētu būt noregulējuma vienības noregulējuma iestādei, grupas līmeņa noregulējuma iestādei, kas ir galīgā mātesuzņēmuma noregulējuma iestāde, un noregulējuma grupas citu vienību noregulējuma iestādēm. Jebkurām domstarpībām starp iestādēm būtu jāpiemēro Eiropas Banku iestādes (EBI) pilnvaras saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010¹⁷, ievērojot šajā direktīvā paredzētos nosacījumus un ierobežojumus.
- (16) Kompetentajām un noregulējuma iestādēm būtu pienācīgi jārisina un jānovērš *TLAC* minimuma prasības un *MREL* pārkāpumi. Ņemot vērā to, ka šo prasību pārkāpums varētu būt šķērslis iestādes vai grupas noregulējamībai, būtu jāsaīsina pašreizējās procedūras noregulējamības šķēršļu novēršanai, lai ātri novērstu prasību pārkāpumus. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī iespējai pieprasīt iestādēm grozīt atbilstīgo instrumentu un posteņu dzēšanas profilus un sagatavot un īstenot plānus, lai atjaunotu šo prasību līmeni.
- (17) Lai nodrošinātu *MREL* pārredzamu piemērošanu, iestādēm būtu jāziņo savām kompetentajām un noregulējuma iestādēm un regulāri jāpublisko atbilstīgo saistību līmeņi un šo saistību sastāvs, tostarp to dzēšanas profilu un pakāpi parastā maksātnespējas procesā. Būtu jānodrošina konsekvence attiecībā uz to, cik bieži sniedz uzraudzības ziņojumus par atbilstību pašu kapitāla prasībām un *MREL*.
- (18) Prasībai iekšējās rekapitalizācijas instrumenta ietekmes līgumisku atzīšanu iekļaut līgumos vai instrumentos, kas rada saistības, ko reglamentē trešo valstu tiesību akti, būtu jānodrošina, ka šīs saistības var tikt iekšēji rekapitalizētas noregulējuma gadījumā. Ja vien un kamēr visās trešās valstīs (tiesību sistēmās) tiek pieņemti likumiski atzīšanas regulējumi, lai nodrošinātu iedarbīgu pārrobežu noregulējumu, līgumiskām vienošanām, ja tās ir pienācīgi sagatavotas un plaši pieņemtas, būtu jāpiedāvā praktiski realizējams risinājums. Pat pastāvot likumīgiem atzīšanas regulējumiem, līgumiskām atzīšanas vienošanām būtu jāpalīdz pastiprināt noregulējuma darbību pārrobežu atzīšanas juridisko noteiktību un prognozējamību. Tomēr varētu būt gadījumi, kad iestādēm nav iespējams iekļaut tajā šos līguma noteikumus līgumos un instrumentos, kas rada noteiktas saistības, jo īpaši saistības, kas nav izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, segtiem noguldījumiem vai pašu kapitāla instrumentiem. Iestādēm jo īpaši nav iespējams iekļaut līgumos vai instrumentos, kas rada saistības, līguma noteikumus par iekšējās rekapitalizācijas instrumenta ietekmes atzīšanu, ja šie

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK, OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

līgumiskie noteikumi ir prettiesiski attiecīgajās trešās valstīs vai ja iestādēm nav pilnvaru piemērot šos līguma noteikumus. Tāpēc noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai atteikties piemērot prasību iekļaut šos līguma noteikumus, ja šie līguma noteikumi radītu nesamērīgas izmaksas iestādēm un izrietošas saistības nenodrošinātu būtisku zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā. Tomēr uz šo atteikšanos nevar paļauties, ja vairāki līgumi vai saistības kopā nodrošina būtisku zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā. Turklāt, lai nodrošinātu, ka netiek ietekmēta iestāžu noregulējamība, saistībām, kas gūst labumu no atteikšanās, nevajadzētu būt atbilstīgām attiecībā uz *MREL*.

- (19) Lai saglabātu finanšu stabilitāti, ir svarīgi, lai kompetentās iestādes spētu novērst iestādes finansiālā un ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos, pirms tā sasniedz robežu, kad attiecīgajām iestādēm nav vairs citas alternatīvas kā vien to noregulēt. Šim nolūkam kompetentajām iestādēm būtu jāpiešķir attiecīgas agrīnas intervences pilnvaras. Agrīnas intervences pilnvarās būtu jāiekļauj pilnvaras apturēt konkrētas līgumsaistības nepieciešamo minimālo laiku. Minētās apturēšanas pilnvaras būtu precīzi jāformulē un būtu jāizmanto tikai tad, ja tas ir nepieciešams, lai noteiktu, vai ir nepieciešami agrīnas intervences pasākumi, vai arī lai noteiktu, vai iestāde ir maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Tomēr minētās apturēšanas pilnvaras nebūtu jāpiemēro pienākumiem saistībā ar dalību sistēmās, kas noteiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK¹⁸, centrālajiem darījumu partneriem (*CCP*) un centrālajām bankām, tostarp trešo valstu *CCP*, kurus atzinusi Eiropas kapitāla tirgu iestāde ("EVTI"). Tās nebūtu jāpiemēro arī segtiem noguldījumiem. Agrīnas intervences pilnvarās būtu jāiekļauj pilnvaras, kas jau paredzētas Direktīvā 2013/36/ES izmantošanai apstākļos, kas netiek uzskatīti par agrīnu intervenci, kā arī situācijās, kurās tās tiek uzskatītas par nepieciešamām, lai atjaunotu iestādes finanšu stabilitāti.
- (20) Lai noregulējums būtu efektīvs un jo īpaši lai novērstu piekritības kolīzijas, būtu jānodrošina – kamēr noregulējuma iestāde īsteno savas noregulējuma pilnvaras vai piemēro noregulējuma instrumentus, attiecībā uz maksātnespējīgu iestādi netiek uzsākts vai turpināts parastais maksātnespējas process, izņemot gadījumus, kad tas notiek pēc noregulējuma iestādes iniciatīvas vai ar tās piekrišanu. Tāpat ir lietderīgi un nepieciešams uz ierobežotu laikposmu apturēt atsevišķas līgumsaistības, lai noregulējuma iestādei būtu pietiekams laiks veikt novērtējumu un ieviest praksē noregulējuma instrumentus. Minētās pilnvaras būtu precīzi jāformulē un būtu jāizmanto tikai minimālo laiku, kas vajadzīgs, lai veiktu novērtējumu vai ieviestu praksē noregulējuma instrumentus. Tomēr minētās pilnvaras nebūtu jāpiemēro segtiem noguldījumiem vai pienākumiem saistībā ar dalību sistēmās, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, *CCP* un centrālajām bankām, tostarp trešo valstu *CCP*, kurus atzinusi EVTI. Direktīva 98/26/EK mazina risku, kas saistīts ar dalību maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, jo īpaši mazinot traucējumus šādas sistēmas dalībnieka maksātnespējas gadījumā. Lai nodrošinātu to, ka minētie aizsardzības pasākumi tiek atbilstoši piemēroti krīzes situācijās, vienlaikus saglabājot atbilstošu noteiktību maksājumu un vērtspapīru sistēmu pārvaldītājiem un citiem tirgus dalībniekiem, Direktīva 2014/59/ES būtu jāgroza, lai paredzētu, ka krīzes novēršanas pasākumu vai krīzes vadības pasākumu vien nevajadzētu uzskatīt par maksātnespējas procesu Direktīvā 98/26/EK minētajā nozīmē ar nosacījumu, ka tiek turpināta līgumā paredzēto pamatpienākumu pildīšana. Tomēr Direktīvai 2014/59/ES nekādi nebūtu jāskar

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

Direktīvā 98/26/EK paredzētas sistēmas darbību vai tiesības uz tajā pašā direktīvā garantēto nodrošinājumu.

- (21) Lai izvairītos no prasību dublēšanās un piemērotu atbilstošus noteikumus *CCP* iedarbīgai atveseļošanai un noregulējumam saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums], Direktīva 2014/59/ES būtu jāgroza, lai no tās darbības jomas izslēgtu tos *CCP*, attiecībā uz kuriem, ievērojot Regulu (ES) Nr. 648/2012¹⁹, dalībvalstis piemēro konkrētas prasības par atļauju saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, un tāpēc tie ir saņēmuši arī atļauju darboties kā kredītiestādes.
- (22) Kredītiestāžu vai ieguldījumu brokeru sabiedrību konkrētu saistību izslēgšana no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas vai no pilnvarām apturēt noteiktus pienākumus, ierobežot nodrošinājuma tiesību īstenošanu vai uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, būtu vienlīdz jāattiecinā uz saistībām attiecībā uz *CCP*, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, un trešo valstu *CCP*, kurus atzinusi EVTI.
- (23) Lai nodrošinātu vienotu izpratni par dažādos tiesību aktos izmantotajiem terminiem, ir lietderīgi Direktīvā 98/26/EK iekļaut definīcijas un jēdzienus, kuri ieviesti ar Regulu (ES) Nr. 648/2012 attiecībā uz “centrālo darījumu partneri” jeb “*CCP*” un “dalībnieku”.
- (24) Lai iedarbīgi īstenotu *CCP* noregulējumu, Direktīvā 2002/47/EK²⁰ paredzētie aizsardzības pasākumi nebūtu jāpiemēro ierobežojumam attiecībā uz finanšu nodrošinājuma līguma īstenošanu vai ietekmei, ko rada līgums par finanšu nodrošinājumu galvojuma veidā, noslēguma ieskaitam vai savstarpējās dzēšanas noteikumam, kas paredzēts, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums].
- (25) Direktīvā 2012/30/ES²¹, Direktīvā 2011/35/ES²², Direktīvā 2005/56/EK²³, Direktīvā 2004/25/EK²⁴ un Direktīvā 2007/36/EK²⁵ iekļauti noteikumi par to *CCP* akcionāru un kreditoru aizsardzību, uz kuriem attiecas minēto direktīvu darbības joma. Situācijā, kad noregulējuma iestādēm jārikojas ātri saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums], minētie noteikumi var traucēt iedarbīgu noregulējuma rīcību un noregulējuma iestāžu noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošanu. Tāpēc atkāpes saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES būtu jāpaplašina attiecībā uz aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums]. Lai

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regula (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem, OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regula (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem, OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/30/ES par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma par Eiropas Savienības darbību 54. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 315, 14.11.2012., 74. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīva 2011/35/ES par akciju sabiedrību apvienošanu (OV L 110, 29.4.2011., 1. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu (OV L 310, 25.11.2005., 1. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Direktīva 2007/36/EK par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.).

ieinteresētajām personām garantētu maksimālās pakāpes juridisko noteiktību, atkāpes būtu jānosaka skaidri un šauri, un tās būtu jāizmanto tikai sabiedrības interesēs un tad, kad ir ievērotas noregulējuma robežvērtības. Noregulējuma instrumentu izmantošanā tiek iepriekš pieņemts, ka ir izpildīti noregulējuma mērķi un noregulējuma nosacījumi, kas noteikti Regulā (ES) Nr. [CCP atvēršana un noregulējums]. Lai nodrošinātu, ka iestādes var piemērot sankcijas, kad nav izpildīti Regulas (ES) Nr. [CCP atvēršana un noregulējums] noteikumi, un ka minētās sankcijas pilnvaras atbilst citu finanšu iestāžu atvēršanas un noregulējuma tiesiskajam regulējumam, Direktīvas 2014/59/ES VIII sadaļas piemērošanas jomai būtu jāaptver arī Regulas (ES) Nr. [CCP atvēršana un noregulējums] noteikumu pārkāpumi.

- (26) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, paredzēt vienotus noteikumus atvēršanas un noregulējuma sistēmai – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (27) Lai dotu pienācīgu laiku šīs direktīvas transponēšanai un piemērošanai, dalībvalstīm būtu jādod divpadsmit mēneši šīs direktīvas transponēšanai savos tiesību aktos no tās spēkā stāšanās dienas, un attiecīgajām iestādēm būtu jāatbilst jaunajiem noteikumiem sešu mēnešu laikā no transponēšanas dienas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

1. Direktīvas 1. pantā pievieno šādu 3. punktu:

"3. Šī direktīva neattiecas uz tiem centrālajiem darījumu partneriem, kuriem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. panta 5. punktu dalībvalstis piemēro konkrētas prasības par atļaujām saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES.

Tomēr šīs direktīvas VIII sadaļā iekļautos noteikumus piemēro arī attiecībā uz sodiem, kas piemērojami, ja nav ievērota Regula [par CCP atvēršanu un noregulējumu].";
2. direktīvas 2. panta 1. punkta 71) apakšpunktā "atbilstīgās saistības" aizstāj ar "iekšēji rekapitalizējamas saistības";
3. direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"71.a) "atbilstīgās saistības" ir iekšēji rekapitalizējamas saistības, kas atbilst attiecīgi 45.b panta vai 45.g panta 3. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem";
4. direktīvas 2. panta 1. punktā pievieno šādu 83.a), 83.b), 109) un 110) apakšpunktu:

"83.a) "noregulējuma vienība" ir vienība, kas Savienībā veic uzņēmējdarbību un ko noregulējuma iestāde saskaņā ar 12. pantu noteikusi kā vienību, attiecībā uz kuru noregulējuma plānā paredzētas noregulējuma darbības;

83.b) "noregulējuma grupa" ir noregulējuma vienība un tās meitasuzņēmumi, kas paši nav noregulējuma vienības un kas nav citas noregulējuma vienības meitasuzņēmumi";

"109) "tīrvērtes dalībnieks" ir tīrvērtes dalībnieks atbilstoši definīcijai Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 14. punktā;

110) "padome" ir saskaņā ar attiecīgās valsts komercsabiedrību tiesībām izveidota padome vai direktoru padome, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 27. panta 2. punktā."

5. direktīvas 12. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm izstrādā grupas noregulējuma plānus, iepriekš konsultējoties ar nozīmīgo filiāļu noregulējuma iestādēm, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, . Grupas noregulējuma plānā nosaka noregulējuma pasākumus, kas jāveic attiecībā uz:

- (a) Savienības mātesuzņēmumu;
- (b) grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas atrodas Savienībā;
- (c) vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā; un
- (d) ievērojot VI sadaļu – grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas atrodas ārpus Savienības.

Atbilstoši pirmajā daļā minētajiem pasākumiem noregulējuma plānā nosaka katras grupas:

- (a) noregulējuma iestādes;
- (b) noregulējuma grupas.";

6. direktīvas 12. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"a) ir izklāstītas noregulējuma darbības, ko plānots veikt attiecībā uz noregulējuma vienībām 10. panta 3. punktā minētajos scenārijos, un šo noregulējuma darbību sekas citām grupas vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, mātesuzņēmumam un meitas iestādēm;

b) ir izvērtēts, cik lielā mērā Savienības teritorijā esošajām noregulējuma vienībām varētu piemērot un saskaņotā veidā izmantot noregulējuma instrumentus un pilnvaras, tostarp pasākumus, kas trešai personai dotu iespēju iegādāties visu grupu vai atsevišķus tās darbības virzienus vai darbības, kuras veic vairākas grupas vienības vai konkrētas grupas vienības, vai noregulējuma grupas, un konstatēti iespējamie šķēršļi saskaņotam noregulējumam;"

7. direktīvas 12. panta 3. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) ir izklāstīti jebkādi šajā direktīvā neminēti papildu pasākumi, kurus attiecīgās noregulējuma iestādes plāno veikt attiecībā uz noregulējuma vienībām;"

8. direktīvas 12. panta 3. punktam pievieno šādu a1) apakšpunktu:

"a1) ja grupa sastāv no vairākām noregulējuma grupām, ir izklāstītas noregulējuma darbības, kas plānotas attiecībā uz katras noregulējuma grupas noregulējuma vienībām, un šo darbību ietekme uz:

- i) citām grupas vienībām, kas pieder vienai un tai pašai noregulējuma grupai;
- ii) citām noregulējuma grupām.";

9. direktīvas 13. panta 4. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Ja grupa sastāv no vairākām noregulējuma grupām, par 12. panta 3. punkta a1) apakšpunktā minēto noregulējuma darbību plānošanu pieņem kopīgu lēmumu, kā minēts pirmajā daļā.";

10. direktīvas 13. panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja noregulējuma iestādes četru mēnešu laikā nepieņem kopīgu lēmumu, katra par vienu meitasuzņēmumu atbildīgā noregulējuma iestāde, kas nepiekrīt grupas noregulējuma plānam, pati pieņem lēmumu un attiecīgā gadījumā nosaka noregulējuma vienību un izstrādā un uztur noregulējuma plānu par noregulējuma grupu, kura sastāv no tās jurisdikcijā esošām vienībām. Nepiekrītošās noregulējuma iestādes ikvienu savu atsevišķo lēmumu pienācīgi pamato, piemēram, izklāstot iemeslus, kādēļ tās iebilst pret ierosināto grupas noregulējuma plānu un ņemot vērā pārējo noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu viedokļus un atrunas. Katra noregulējuma iestāde par savu lēmumu informē pārējos noregulējuma kolēģijas dalībniekus.";

11. direktīvas 16. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Grupu uzskata par noregulējamu, ja ir ticams, ka noregulējuma iestādes spēs panākt grupas vienību darbības izbeigšanu parastā maksātnespējas procesa kārtībā vai noregulēt minēto grupu, attiecībā uz minētās grupas noregulējuma vienībām izmantojot noregulējuma instrumentus un pilnvaras, vienlaikus pēc iespējas izvairoties no nozīmīgām negatīvām sekām to dalībvalstu, kurās grupas vienības atrodas, vai citu dalībvalstu, vai Savienības finanšu sistēmām, tai skaitā plašākas finanšu nestabilitātes vai sistēmas mēroga notikuma apstākļos, lai nodrošinātu šo grupas vienību veikto kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, ja ir viegli tās laikus nodalīt (vai ar citiem līdzekļiem). Ikreiz, kad tiek uzskatīts, ka grupu nav iespējams noregulēt, grupas līmeņa noregulējuma iestādes par to laikus informē EBI.";

12. direktīvas 16. pantā pievieno šādu 4. punktu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja grupa sastāv no vairākām noregulējuma grupām, 1. punktā minētās iestādes saskaņā ar šo pantu novērtē katras noregulējuma grupas noregulējamību.

Pirmajā daļā minēto novērtējumu veic papildus visas grupas noregulējamības novērtējumam.";

13. direktīvas 17. panta 3. punktā pievieno šādu daļu:

"Ja būtisks šķērslis noregulējamībai ir saistīts ar Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 2. punktā minēto situāciju, iestāde divu nedēļu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums, kas sniegts saskaņā ar 1. punktu, ierosina noregulējuma iestādei iespējamus pasākumus, lai nodrošinātu, ka iestāde atbilst 45.f un 45.g pantam un Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai prasībai.";

14. direktīvas 17. panta 5. punktā pievieno šādu h1) apakšpunktu:

"h1) "paredz, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, iesniedz plānu par to, kā atjaunot atbilstību 45.f un 45.g. pantam un Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai prasībai;"

15. direktīvas 17. panta 5. punktā pievieno šādu j1) apakšpunktu:

"j1) "paredz, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, maina termiņu profilu posteņiem, kuri minēti 45.b pantā vai

45.g panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, lai nodrošinātu nepārtrauktu atbilstību 45.f vai 45.g pantam.";

16. direktīvas 17. panta 5. punkta i) un j) apakšpunktā vārdus "45. pants" aizstāj ar vārdiem "45.f un 45.g pants";

17. direktīvas 18. panta 1.–7. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar uzraudzības kolēģiju un noregulējuma iestādēm valstīs (tiesību sistēmās), kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, izskata 16. pantā paredzēto novērtējumu noregulējuma kolēģijā un dara visu, kas nepieciešams pēc objektīva vērtējuma, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par 17. panta 4. punktā noteikto pasākumu piemērošanu attiecībā uz visām noregulējuma vienībām un to meitasuzņēmumiem, kuri ietilpst 1. panta 1. punktā minētajā grupā.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar konsolidētās uzraudzības iestādi un EBI, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 25. panta 1. punktu sagatavo un iesniedz ziņojumu Savienības mātesuzņēmumam, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras to nodod savā uzraudzībā esošajiem meitasuzņēmumiem, un noregulējuma iestādēm valstīs (tiesību sistēmās), kurās atrodas nozīmīgas filiāles. Ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus noregulējuma instrumentu iedarbīgai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru izmantošanai attiecībā uz grupu un noregulējuma grupām (ja grupa sastāv no vairākām noregulējuma grupām). Turklāt ziņojumā aplūko ietekmi uz iestādes komercdarbības modeli un iesaka samērīgus un mērķtiecīgus pasākumus, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde uzskata par nepieciešamiem vai piemērotiem minēto šķēršļu novēršanai.

Ja šķērslis grupas noregulējamībai ir saistīts ar Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 2. punktā minēto situāciju, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma vienības noregulējuma iestādi un meitas iestāžu noregulējuma iestādēm savu novērtējumu par minēto šķērslī paziņo Savienības mātesuzņēmumam.

3. Četru mēnešu laikā no ziņojuma saņemšanas dienas Savienības mātesuzņēmums var iesniegt savus apsvērumus un ierosināt grupas līmeņa noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus ziņojumā norādīto šķēršļu novēršanai.

Ja šie šķēršļi ir saistīti ar Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 2. punktā minēto situāciju, Savienības mātesuzņēmums divu nedēļu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums, kas sniegts saskaņā ar 2. punktu, ierosina grupas līmeņa noregulējuma iestādei iespējamus pasākumus šo šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem pasākumiem informē konsolidētās uzraudzības iestādi, EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes valstīs (tiesību sistēmās), kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tie attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm valstīs (tiesību sistēmās), kurās atrodas nozīmīgas filiāles, dara visu iespējamo, lai noregulējuma kolēģijā tiktu panākts kopīgs lēmums attiecībā uz būtisko šķēršļu konstatēšanu, un – vajadzības gadījumā – novērtē Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus un noregulējuma iestāžu pieprasītos pasākumus šķēršļu

pārvarēšanai vai novēršanai, ņemot vērā šo pasākumu potenciālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

5. Kopīgo lēmumu pieņem četru mēnešu laikā pēc tam, kad Savienības mātesuzņēmums iesniedzis apsvērumus, vai 3. punktā minētā četru mēnešu laikposma beigās atkarībā no tā, kas iestājas ātrāk.

Kopīgo lēmumu par šķēršļiem noregulējamībai saistībā ar Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 2. punktā minēto situāciju pieņem divu nedēļu laikā pēc tam, kad Savienības mātesuzņēmums saskaņā ar 3. punktu iesniedzis savus apsvērumus.

Kopīgajā lēmumā norāda tā pamatojumu, un to izklāsta dokumentā, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc kādas noregulējuma iestādes lūguma var līdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) punktu.

6. Ja 5. punktā minētajā četru mēnešu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, grupas līmeņa noregulējuma iestāde saskaņā ar 17. panta 4. punktu pati pieņem lēmumu par atbilstošu pasākumu veikšanu grupas vai noregulējuma grupas līmenī.

Lēmumā sniedz pienācīgu argumentāciju, un tajā ņem vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļus un atrunas. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde šo lēmumu iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

Ja 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās kāda no noregulējuma iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EBI lēmumam. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētajā regulā lietotajā nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā vai vienas nedēļas laikā, ja pieprasījums EBI attiecas uz šķērslī noregulējamībai saistībā ar Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 2. punktā minēto situāciju. Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz pēc 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumu.

7. Ja kopīgs lēmums nav pieņemts, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pašas pieņem lēmumus par atbilstošiem pasākumiem, kas meitasuzņēmumiem ir jāveic individuāli saskaņā ar 17. panta 4. punktu. Lēmumā sniedz pienācīgu argumentāciju, un tajā ņem vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļus un atrunas. Lēmumu iesniedz attiecīgajam meitasuzņēmumam un grupas līmeņa noregulējuma iestādei.

Ja 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās kāda no noregulējuma iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EBI lēmumam. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētajā regulā lietotajā nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā vai vienas nedēļas laikā, ja pieprasījums EBI attiecas uz šķērslī noregulējamībai saistībā ar 45.–45.i panta pārkāpumu. Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz pēc 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes lēmumu.";

18. direktīvas 27. panta 1. punktam pievieno šādu i) apakšpunktu:
"h) ja 29.a pantā noteiktie nosacījumi ir ievēroti, apturēt maksājuma vai piegādes saistības, kurās iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, ir līgumslēdzēja puse.";

19. iekļauj šādu 29.a pantu:

"29.a pants

Pilnvaras apturēt noteiktas saistības

1. Dalībvalstis nosaka, ka to attiecīgā kompetentā iestāde, apspriežoties ar noregulējuma iestādi, var īstenot 27. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētās pilnvaras vienīgi tad, ja apturēšanas pilnvaru īstenošana ir nepieciešama, lai veiktu 27. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzēto novērtējumu vai lai veiktu 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto konstatāciju.
2. Šā panta 1. punktā minētā apturēšana nedrīkst pārsniegt minimālo laiku, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgu, lai veiktu 27. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto novērtējumu vai lai veiktu 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto konstatāciju, un nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 5 darbdienas.
3. Apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro:
 - (a) maksājuma un piegādes saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, CCP un trešo valstu CCP, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, un centrālajām bankām;
 - (b) atbilstīgiem prasījumiem Direktīvas 97/9/EK piemērošanas nolūkā;
 - (c) segtiem noguldījumiem.
4. Īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo pantu, kompetentās iestādes ņem vērā minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi uz finanšu tirgu pienācīgu darbību.
5. Maksājuma vai piegādes saistības, kuru izpildes termiņš būtu iestājies apturēšanas periodā, izpilda nekavējoties pēc minētā perioda beigām.
6. Ja maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši līgumam ir apturētas saskaņā ar 1. punktu, vienības darījuma partneru maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši minētajam līgumam aptur uz tādu pašu laikposmu.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes nekavējoties informē noregulējuma iestādes par 1. punktā minēto pilnvaru īstenošanu.
8. Dalībvalstis, kas izmanto 32. panta 2. punktā minēto iespēju, nodrošina, ka šā panta 1. punktā minētās apturēšanas pilnvaras var īstenot arī noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, ja minēto apturēšanas pilnvaru īstenošana ir nepieciešama, lai veiktu 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto konstatējumu.";
20. direktīvas 32. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz iestādi, tostarp IPS pasākumi, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu kapitāla instrumentu vai atbilstīgu saistību norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 59. panta 2. punktu, saprātīgā termiņā novērstu iestādes maksātnespēju;"

21. direktīvas 33. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, ja minētā vienība atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
3. Ja jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības meitas iestādes ir tiešā vai netiešā starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrības turējumā, noregulējuma plāns paredz, ka starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrība tiek identificēta kā noregulējuma vienība, un dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības tiek veiktas attiecībā uz starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrību. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes neveic grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības attiecībā uz jauktas darbības pārvaldītājsabiedrību.
4. Ievērojot šā panta 3. punktu, neatkarīgi no tā, ka 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēta vienība neatbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētu vienību, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:
- (a) vienība ir noregulējuma vienība;
 - (b) minētās vienības viens vai vairāki meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, bet ne noregulējuma vienības, atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
 - (c) šo meitasuzņēmumu aktīvu un saistības ir tādi, ka to maksātnespēja apdraud visu noregulējuma grupu kopumā, un noregulējuma darbība attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību ir nepieciešama, lai noregulētu šādus meitasuzņēmumus, kas ir iestādes, vai attiecīgo noregulējuma grupu kopumā.”;
22. direktīvas 44. panta 2. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- f) tādas saistības pret sistēmām, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, vai šādu sistēmu operatoriem, vai pret to dalībniekiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām un kuras rodas no dalības šādā sistēmā, vai pret trešās valsts CCP, ko atzinusi EVTI;”;
23. direktīvas 45. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:
- "45. pants
- Minima prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām piemērošana un aprēķināšana*
1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās vienības vienmēr izpilda prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar 45.–45.i pantu.
2. Šā panta 1. punktā minēto prasību aprēķina saskaņā ar attiecīgi 45.c panta 3. vai 4. punktu kā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summu un izsaka kā procentuālās daļas no:
- (a) šā panta 1. punktā minētās attiecīgās vienības kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu,

- (b) šā panta 1. punktā minētās attiecīgās vienības sviras rādītāja riska darījumu vērtības mēra, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. panta 3. punktu.

45.a pants Atbrīvojums no minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Neskarot 45. pantu, noregulējuma iestādes atbrīvo no 45. panta 1. punktā noteiktās prasības hipotekārā kredīta iestādes, kuras tiek finansētas ar segtām obligācijām un kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav atļauts pieņemt noguldījumus, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - (a) minētās iestādes tiks likvidētas ar valsts maksātnespējas procedūrām vai cita veida procedūrām, kas īstenotas saskaņā ar 38., 40. vai 42. pantu un kas ir īpaši paredzētas minētajām iestādēm;
 - (b) šādas valsts maksātnespējas procedūras vai cita veida procedūras nodrošinās, ka minēto iestāžu kreditori, tostarp attiecīgajā gadījumā segto obligāciju turētāji, sedz zaudējumus tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem.
2. Iestādes, kas atbrīvotas no 45. panta 1. punktā noteiktās prasības, nav iekļautas 45.f panta 1. punktā minētajā konsolidācijā.

45.b pants Atbilstīgās saistības noregulējuma vienībām

1. Atbilstīgās saistības iekļauj noregulējuma vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja tās atbilst nosacījumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā, izņemot 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktu.
2. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a panta 2. punkta l) apakšpunktu, saistības, kas rodas no parāda instrumentiem ar atvasināto instrumentu iezīmēm, piemēram, strukturētām parādzīmēm, iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - (a) no parāda instrumenta izrietošo saistību konkrēta summa ir zināma iepriekš emisijas brīdī, ir fiksēta un to neietekmē atvasināta instrumenta iezīme;
 - (b) uz parāda instrumentu, tostarp tā atvasināta instrumenta iezīmi, neattiecas savstarpējo prasījumu ieskaits līgums, un uz tā novērtējumu neattiecas 49. panta 3. punkts.

Pirmajā daļā minētās saistības iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai attiecībā uz to daļu, kas atbilst pirmās daļas a) apakšpunktā minētajai summai.
3. Noregulējuma iestādes var nolemt, ka noregulējuma vienības 45.f pantā minēto prasību ir izpildījušas ar instrumentiem, kas atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka noregulējuma vienību var noregulēt tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem.

Noregulējuma iestādes lēmums saskaņā ar šo punktu ietver minētā lēmuma pamatojumu, balstoties uz šādiem elementiem:

- (a) pirmajā un otrajā daļā minētām nepakārtotām saistībām ir tāda pati prioritāte valsts maksātnespējas hierarhijā kā konkrētām saistībām, kas ir izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu;

- (b) risks, ka sakarā ar norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru plānoto piemērošanu nepakārtotām saistībām, kas nav izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu, no minētajām saistībām izrietošo prasījumu kreditoriem rodas lielāki zaudējumi nekā zaudējumi, kas tiem rastos, ja darbība tiktu izbeigta parastā maksātnespējas procesa kārtībā;
 - (c) pakārtoto saistību summa nepārsniedz to summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka b) punktā minētajiem kreditoriem nerodas zaudējumi, kas pārsniedz to zaudējumu līmeni, kas tiem rastos, ja darbība tiktu izbeigta parastā maksātnespējas procesa kārtībā.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz pasākumiem, lai sīkāk precizētu 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos nosacījumus.

45.c pants Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām noteikšana

1. Šīs regulas 45. panta 1. punktā minēto prasību katrai vienībai nosaka noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
- (a) nepieciešamība nodrošināt, ka noregulējuma vienību iespējams noregulēt, piemērojot noregulējuma instrumentus, tostarp attiecīgā gadījumā iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, tā, lai tiktu sasniegti noregulējuma mērķi;
 - (b) nepieciešamība nodrošināt attiecīgos gadījumos, ka noregulējuma vienībai un tās meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes, bet ne noregulējuma vienības, ir pietiekamas atbilstīgās saistības, lai nodrošinātu, ka, ja tām būtu jāpiemēro attiecīgi iekšējās rekapitalizācijas instruments vai norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, zaudējumus ir iespējams absorbēt un attiecīgo vienību kopējo kapitāla rādītāju un sviras rādītāju kā pirmā līmeņa pamata kapitālu ir iespējams atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai tās saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpinātu darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;
 - (c) nepieciešamība nodrošināt, lai gadījumos, kad noregulējuma plāns paredz, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas varētu tikt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 3. punktu vai varētu tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, ka noregulējuma vienībai ir pietiekamas citas atbilstīgas saistības, lai nodrošinātu, ka zaudējumus ir iespējams absorbēt un ka noregulējuma vienības sviras rādītāju kā pirmā līmeņa pamata kapitālu ir iespējams atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai vienība saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpinātu darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;
 - (d) vienības lielums, komercdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils;
 - (e) apmērs, kādā noguldījumu garantiju sistēma varētu līdzfinansēt noregulējumu saskaņā ar 109. pantu;

- (f) cik lielā mērā vienības maksātnespēja negatīvi ietekmētu finanšu stabilitāti, cita starpā izraisot kaitīgu ietekmi uz citām iestādēm vai vienībām, ņemot vērā vienības savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai vienībām, vai pārējo finanšu sistēmu.
2. Gadījumos, kad noregulējuma plāns paredz, ka noregulējuma darbība ir jāveic saskaņā ar 10. panta 3. punktā minēto attiecīgo noregulējuma scenāriju, 45. panta 1. punktā minētā prasība ir vienāda ar summu, kura ir pietiekama, lai nodrošinātu to, ka:
- (a) tiek pilnībā absorbēti zaudējumi, kas vienībai varētu rasties (“zaudējumu absorbcija”);
 - (b) vienība vai tās meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, bet ne noregulējuma vienības, tiek rekapitalizētas tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai tās saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpinātu darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, Direktīvu 2014/65/ES vai līdzvērtīgu tiesību aktu (“rekapitalizācija”).
- Gadījumos, kad noregulējuma plāns paredz, ka vienības darbība tiek izbeigta parastā maksātnespējas procesa kārtībā, 45. panta 1. punktā noteiktā prasība minētajai vienībai nepārsniedz summu, kura ir pietiekama, lai absorbētu zaudējumus saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu.
3. Neskarot pēdējo daļu, noregulējuma vienībām 2. punktā minētā summa nedrīkst pārsniegt lielāko no šādiem rādītājiem:
- (a) summa, ko veido:
 - i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām noregulējuma vienībai subkonsolidētā noregulējuma grupas līmenī,
 - ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj no noregulējuma izrietošai noregulējuma grupai atjaunot Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto kopējo kapitāla rādītāju un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību noregulējuma grupas subkonsolidētā līmenī;
 - (b) summa, ko veido:
 - i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulā (ES) Nr. 575/2013 minētajai noregulējuma vienības sviras rādītāja prasībai noregulējuma grupas subkonsolidētā līmenī; un
 - ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj no noregulējuma izrietošai noregulējuma grupai atjaunot Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sviras rādītāju noregulējuma grupas subkonsolidētā līmenī.
- Piemērojot 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu aprēķinātu summu, dalītu ar kopējo riska darījumu vērtību.
- Piemērojot 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu aprēķinātu summu, dalītu ar sviras rādītāja riska darījumu vērtības mēru.

Noregulējuma iestāde nosaka iepriekšējās daļās minētās rekapitalizācijas summas saskaņā ar noregulējuma plānā paredzētajām noregulējuma darbībām un var pielāgot šīs rekapitalizācijas summas, lai pienācīgi atspoguļotu noregulējamību ietekmējošus riskus, kas rodas no noregulējuma grupas komercdarbības modeļa, finansēšanas profila un vispārējā riska profila.

4. Neskarot pēdējo daļu, vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, 2. punktā minētā summa nedrīkst pārsniegt lielāko no šādiem rādītājiem:

(a) summa, ko veido:

i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām vienībai, un

ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj vienībai atjaunot Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto kopējo kapitāla rādītāju un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību;

(b) summa, ko veido:

i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai vienības sviras rādītāja prasībai, un

ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj vienībai atjaunot Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sviras rādītāju

Piemērojot 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā saskaņā ar a) apakšpunktu aprēķinātu summu, dalītu ar kopējo riska darījumu vērtību.

Piemērojot 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā saskaņā ar b) apakšpunktu aprēķinātu summu, dalītu ar sviras rādītāja riska darījumu vērtības mēru.

Noregulējuma iestāde nosaka iepriekšējās daļās minētās rekapitalizācijas summas saskaņā ar noregulējuma plānā paredzētajām noregulējuma darbībām un var pielāgot šīs rekapitalizācijas summas, lai pienācīgi atspoguļotu rekapitalizācijas vajadzības ietekmējošus riskus, kas rodas no vienības komercdarbības modeļa, finansēšanas profila un vispārējā riska profila.

5. Ja noregulējuma iestāde paredz, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas varētu tikt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 3. punktu vai varētu tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, izmantojot daļēju pārvedumu, 45. panta 1. punktā minētā prasība nepārsniedz summu, kura ir pietiekama, lai:

(a) segtu izslēgto saistību summu, kas noteiktas saskaņā ar 44. panta 3. punktu;

(b) nodrošinātu, ka ir izpildīti 2. punktā minētie nosacījumi.

6. Noregulējuma iestādes lēmumā noteikt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar šo pantu norāda šāda lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par 2.–5. punktā minētajiem elementiem.

7. Piemērojot 3. un 4. punktu, kapitāla prasības interpretē saskaņā ar kompetentās iestādes piemērotajiem pārejas noteikumiem, kas iekļauti Regulas (ES) Nr. 575/2013 desmitās daļas I sadaļas 1., 2. un 4. nodaļā un valsts tiesību aktu noteikumos, izmantot iespējas, kuras kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar minēto regulu.

Noregulējuma iestāde var samazināt 45. panta 1. punktā minēto prasību, lai ņemtu vērā summu, kādu noguldījumu garantiju sistēmai paredzēts ieguldīt vēlamās noregulējuma stratēģijas finansēšanā saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 109. pantu.

Visu šo samazinājumu lielums ir atkarīgs no ticama novērtējuma par noguldījumu garantiju sistēmas iespējamajām iemaksām un atbilst vismaz šādiem kritērijiem:

- (a) mazāks par tādu iespējamo zaudējumu piesardzīgu aplēsi, kurus noguldījumu garantiju sistēmai būtu bijis jāsedz, ja iestādes darbība būtu izbeigta parastā maksātnespējas procesa kārtībā, ņemot vērā noguldījumu garantiju sistēmas augstāko prioritāti atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 108. pantam;
 - (b) mazāks par Direktīvas 2014/59/ES 109. panta 5. punkta otrajā daļā noteikto noguldījumu garantiju sistēmas iemaksu limitu;
 - (c) ņem vērā vispārējo risku, kas rodas no noguldījumu garantiju sistēmas pieejamo finanšu līdzekļu izsmelšanas tādēļ, ka veiktas iemaksas saistībā ar vairāku banku maksātnespēju vai noregulējumu; un
 - (d) atbilst citiem attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem un par noguldījumu garantiju sistēmu atbildīgās iestādes pienākumiem un atbildības jomai.
 - (e) Noregulējuma iestāde, apspriedusies ar iestādi, kas ir atbildīga par noguldījumu garantiju sistēmu, dokumentē savu pieeju attiecībā uz vispārējo risku, kurš rodas no noguldījumu garantiju sistēmas pieejamo finanšu līdzekļu izsmelšanas, un piemēro samazinājumus saskaņā ar pirmo daļu, ja minētais risks nav pārmērīgs.
8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā sīkāk precizē 1. punktā minētos kritērijus, pamatojoties uz kuriem prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām jānosaka saskaņā ar šo pantu.

EBI iesniedz šo regulatīvo standartu projektu Komisijai līdz [1 mēnesis pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1090/2010 10.–14. pantu.

45.d pants Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām noteikšana G-SII vienībām

1. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai, kas ir G-SII vai G-SII daļa, veido:
- (a) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā minētā prasība; un
 - (b) jebkāda papildu prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kuru noregulējuma iestāde nosaka konkrēti vienībai saskaņā ar 2. punktu un kura jāizpilda ar saistībām, kas atbilst 45.b panta nosacījumiem.
2. Noregulējuma iestāde var noteikt 1. punkta b) apakšpunktā minēto papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām tikai tad:

- (a) ja 1. punkta a) apakšpunktā minētā prasība nav pietiekama, lai izpildītu 45.c pantā izklāstītos nosacījumus; un
 - (b) tādā mērā, ka nepieciešamā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa nepārsniedz līmeni, kas ir nepieciešams, lai izpildītu 45.c panta nosacījumus.
3. Ja vairāk nekā viena *G-SII* vienība, kas pieder pie tās pašas ES *G-SII*, ir noregulējuma vienības, attiecīgās noregulējuma iestādes aprēķina 2. punktā minēto summu
- (a) katrai noregulējuma vienībai,
 - (b) Savienības mātes vienībai tā, it kā tā būtu ES *G-SII* vienīgā noregulējuma vienība.
4. Noregulējuma iestādes lēmumā noteikt papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu norāda šāda lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par 2. punktā minētajiem elementiem.

45.e pants Norādes par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Noregulējuma iestāde vienībai par pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām, kas atbilst 45.b panta vai 45.g panta 3. punkta nosacījumiem un pārsniedz 45.c un 45.d pantā noteiktos līmeņus, var sniegt norādes, kurās ir paredzētas papildu summas šādiem mērķiem:
- (a) lai segtu vienības iespējamus zaudējumus papildus 45.c pantā minētajiem, un/vai
 - (b) lai nodrošinātu, ka noregulējuma gadījumā tiktu saglabāta pietiekama tirgus uzticēšanās vienībai, izmantojot kapitāla instrumentus papildus prasībai 45.c panta 2. punkta b) apakšpunktā (“tirgus stabilitātes rezerves”).

Norādes var sniegt un aprēķināt tikai saistībā ar 45. panta 1. punktā minēto prasību, ko aprēķina saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

2. Saskaņā ar 1. punktu sniegto norāžu apmēru var noteikt tikai tad, ja kompetentā iestāde jau ir noteikusi savas norādes saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104.b pantu, un tas nepārsniedz minēto norāžu līmeni.

Saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu sniegto norāžu apmērs nedrīkst pārsniegt Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētās apvienoto rezervju prasības apmēru, izņemot minētā noteikuma a) apakšpunktā minēto prasību, ja vien augstākā līmenī nav nepieciešams nodrošināt, ka pēc noregulējuma gadījuma vienība joprojām atbilst atļaujas izsniegšanas nosacījumiem atbilstīgu laikposmu, kas nav ilgāks par vienu gadu.

Noregulējuma iestāde sniedz vienībai pamatojumu un pilnīgu novērtējumu par to norāžu nepieciešamību un līmeni, kas sniegti saskaņā ar šo pantu.

3. Ja vienība pastāvīgi nenodrošina papildu pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, kā paredzēts pirmajā daļā minētajās norādēs, noregulējuma iestāde var pieprasīt palielināt 45.c panta 2. punktā minētās prasības apmēru, lai segtu saskaņā ar šo pantu sniegtās norādes apmēru.

4. Vienībai, kas nenodrošina papildu pašu kapitālu un atbilstīgās saistības, kā paredzēts saskaņā ar pirmajā daļā minētajām norādēm, nepiemēro Direktīvas 2013/36/ES 141. pantā minētos ierobežojumus.

*45.f pants Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām
piemērošana noregulējuma vienībām*

1. Noregulējuma vienības ievēro 45.c–45.e pantā noteiktās prasības konsolidēti noregulējuma grupas līmenī.
2. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī nosaka saskaņā ar 45.h pantu, pamatojoties uz 45.c–45.e pantā noteiktajām prasībām un to, vai grupas trešo valstu meitasuzņēmumi ir noregulējami atsevišķi saskaņā ar noregulējuma plānu.

*45.g pants Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām
piemērošana vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības*

1. Iestādes, kas ir noregulējuma vienības meitasuzņēmumi un pašas nav noregulējuma vienības, individuāli pilda 45.c–45.e pantā noteiktās prasības. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi var pieņemt lēmumu piemērot šajā pantā noteikto prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai, kas ir noregulējuma vienības meitasuzņēmums un pati nav noregulējuma vienība.

Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību pirmajā daļā minētai vienībai nosaka saskaņā ar 45.h pantu, pamatojoties uz 45.c–45.e pantā noteiktajām prasībām.

2. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minētajai prasībai pirmajā daļā minētām vienībām piemēro šādus nosacījumus:

- (a) noregulējuma vienība atbilst 45.f pantā minētajai konsolidētajai prasībai;
- (b) visu to prasību summai, kas piemērojamas noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem, piemēro 45.f pantā minēto konsolidēto prasību un nepārsniedz to, ja vien tas nav tikai konsolidācijas ietekmes rezultātā noregulējuma grupas līmenī saskaņā ar 45.f panta 1. punktu;
- (c) prasība nedrīkst pārsniegt meitasuzņēmuma ieguldījumu 45.f panta 1. punktā minētajā konsolidētajā prasībā;
- (d) tā atbilst 3. punktā noteiktiem atbilstības kritērijiem.

3. Prasību izpilda ar vienu vai vairākiem šādiem elementiem:

- (a) saistības, kuras:
 - i) emitē noregulējuma vienībai un iegādājas noregulējuma vienība;
 - ii) atbilst 72.a pantā minētajiem atbilstības kritērijiem, izņemot Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta b) apakšpunktu;
 - iii) parastā maksātnespējas procesā prioritāte ir zemāka nekā saistībām, kuras nav atbilstīgas pašu kapitāla prasībām un emitē citām vienībām, un iegādājas citas vienības, nevis noregulējuma vienība;
 - iv) kuram piemēro norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 59.–62. pantu, kas atbilst noregulējuma grupas noregulējuma stratēģijai, proti, neietekmējot noregulējuma vienības meitasuzņēmuma kontroli;

- (b) pašu kapitāla instrumenti, kurus emitē citām vienībām un iegādājas citas vienības, kas nav noregulējuma vienība, ja norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59.–62. pantu neietekmē noregulējuma vienības meitasuzņēmuma kontroli.
4. Ja panākta meitasuzņēmuma un noregulējuma vienības noregulējuma iestāžu vienošanās, prasību var izpildīt ar garantiju, kuru noregulējuma vienība piešķirusi tā meitasuzņēmumam un kura atbilst šādiem nosacījumiem:
- (a) garantija tiek sniegta vismaz par apmēru, kas ir līdzvērtīgs prasības apmēram, ko tā aizstāj;
 - (b) garantija ir piemērojama, ja meitasuzņēmums nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai ir veikts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu attiecībā uz meitasuzņēmumu, atkarībā no tā, kas notiek agrāk;
 - (c) garantija ir nodrošināta ar finanšu nodrošinājuma līgumu, kā definēts Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā vismaz 50 procentu apmērā no tās summas;
 - (d) garantiju un finanšu nodrošinājuma līgumu reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību, ja vien meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde nav norādījusi citādi;
 - (e) garantijas nodrošinājums atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 197. panta prasībām, kas pēc atbilstoši konservatīviem diskontiem ir pietiekams, lai pilnībā segtu garantēto summu;
 - (f) garantijas nodrošinājums nav apgrūtināts un jo īpaši to neizmanto kā citas garantijas nodrošinājumu;
 - (g) nodrošinājumam ir spēkā esošs termiņš, kas atbilst tādām pašām termiņa nosacījumiem, kurš minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.c panta 1. punktā, un
 - (h) nav juridisku, regulatīvu vai darbības šķēršļu nodrošinājuma nodošanai no noregulējuma vienības attiecīgajam meitasuzņēmumam, tostarp gadījumos, kad veic noregulējuma darbības attiecībā uz noregulējuma vienību.
5. Meitasuzņēmuma, kas nav noregulējuma vienība, noregulējuma iestāde var pilnībā atbrīvot minēto meitasuzņēmumu no šā panta piemērošanas, ja:
- (a) gan meitasuzņēmumam, gan tā noregulējuma vienībai atļauju izsniedz un tos uzrauga viena un tā pati dalībvalsts;
 - (b) noregulējuma vienība atbilst 45.f pantā minētajai prasībai uz subkonsolidēta pamata;
 - (c) nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai noregulējuma vienība veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu vai saistību atmaksāšanu meitasuzņēmumam, attiecībā uz kuru ir veikts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu, jo īpaši, ja attiecībā uz noregulējuma vienību tiek veikta noregulējuma darbība;
 - (d) noregulējuma vienība izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma prudenciālu pārvaldību un ar kompetentās iestādes

piekrišanu ir paziņojusi, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;

- (e) noregulējuma vienības riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas arī uz meitasuzņēmumu;
- (f) noregulējuma vienībai ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma akcijām, vai tiesības norīkot vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma izpildinstitūcijas locekļu;
- (g) meitasuzņēmuma kompetentā iestāde ir pilnībā atbrīvojusi meitasuzņēmumu no individuālo kapitāla prasību piemērošanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta 1. punktu.

45.h pants Prasības noteikšanas procedūra

1. Noregulējuma vienības noregulējuma iestāde, grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ja tā atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes, un noregulējuma iestādes, kas ir individuāli atbildīgas par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem, dara visu savu pilnvaru robežās, lai panāktu kopīgu lēmumu par:

- (a) prasības apmēru, ko konsolidētā līmenī piemēro katrai noregulējuma vienībai;
- (b) prasības apmēru, ko individuālā līmenī piemēro katram noregulējuma vienības meitasuzņēmumam.

Kopīgais lēmums nodrošina atbilstību 45.f un 45.g pantam, tajā sniedz pienācīgu argumentāciju, un to iesniedz:

- (a) noregulējuma iestāde noregulējuma vienībai;
- (b) attiecīgajās noregulējuma iestādes noregulējuma vienības meitasuzņēmumiem;
- (c) noregulējuma vienības noregulējuma iestāde grupas Savienības mātesuzņēmumam, ja Savienības mātesuzņēmums pats nav noregulējuma vienība no vienas un tās pašas noregulējuma grupas.

2. Ja vairāk nekā viena *G-SII* vienība, kas pieder pie tās pašas ES *G-SII*, ir noregulējuma vienības, pirmajā daļā minētās noregulējuma iestādes apspriež un, ja tas ir lietderīgi un atbilst *G-SII* noregulējuma stratēģijai, vienojas par Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e panta piemērošanu un ikviena korekciju, lai samazinātu vai likvidētu starpību starp Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta a) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu atsevišķām noregulējuma vienībām un Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta b) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu.

Šādu korekciju var piemērot saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- (a) korekciju var piemērot attiecībā uz atšķirībām kopējo riska darījumu vērtību aprēķinā starp attiecīgajām dalībvalstīm, pielāgot prasības līmeni;
- (b) korekciju nepiemēro, lai novērstu atšķirības, kas izriet no riska darījumiem starp noregulējuma grupām.

Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta a) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summa atsevišķām noregulējuma vienībām nedrīkst būt mazāka

par Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta b) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu.

3. Ja šāds kopīgs lēmums nav pieņemts četru mēnešu laikā, lēmumu pieņem saskaņā ar 4.–6. punktu.

4. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par konsolidēto prasību, lēmumu par konsolidēto prasību pieņem noregulējuma vienības noregulējuma iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā:

(a) meitasuzņēmumu novērtējumu, kuru veikušas attiecīgās noregulējuma iestādes, grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinumu, ja tā atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes.

Ja četru mēnešu termiņa beigās kāda no attiecīgajām noregulējuma iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, noregulējuma vienības noregulējuma iestāde atliek savu lēmumu līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EBI lēmumam.

EBI lēmumā ņem vērā pirmās daļas a) un b) apakšpunktu.

Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētajā regulā lietotajā nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā.

Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz četru mēnešu termiņa beigās, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro noregulējuma vienības noregulējuma iestādes lēmumu.

5. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem individuāli piemērojamās prasības līmeni, lēmumu pieņem meitasuzņēmumu attiecīgās noregulējuma iestādes, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) ir pienācīgi ņemti vērā noregulējuma vienības noregulējuma iestādes paustie viedokļi un atrunas, un

(b) ir pienācīgi ņemts vērā grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinums, ja minētā iestāde atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes;

(c) ir novērtēta atbilstība 45.g panta 2. punktam.

Ja četru mēnešu termiņa beigās noregulējuma vienības noregulējuma iestāde vai grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem individuāli, atliek savus lēmumus līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumus atbilstoši EBI lēmumam. EBI lēmumā ņem vērā pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu.

Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētajā regulā lietotajā nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā.

Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz četru mēnešu termiņa beigās, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Ja viena mēneša laikā EBI nav pieņēmusi lēmumu, piemēro meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu lēmumus.

Kopīgo lēmumu un jebkurus lēmumus, kas pieņemti gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.

6. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par konsolidētās prasības līmeni un noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem individuāli piemērojamo prasību, piemēro šādus nosacījumus:
 - (a) lēmumu par konsolidēto prasību pieņem saskaņā ar 4. punktu;
 - (b) lēmumu par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem individuāli piemērojamās prasības līmeni pieņem saskaņā ar 4. punktu pēc tam, kad:
 - i) pienācīgi ir ņemts vērā a) apakšpunktā minētais lēmums;
 - ii) ir novērtēta atbilstība 45.g panta 2. punktam.
7. Šā panta 1. punktā minētais kopīgais lēmums un jebkurš lēmums, ko pieņēmušas 4., 5. un 6. punktā minētās noregulējuma iestādes, ja nav pieņemts kopīgs lēmums, ir saistošs attiecīgajām noregulējuma iestādēm.

Kopīgo lēmumu un jebkurus lēmumus, kas pieņemti gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.
8. Noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm pieprasa vienībām izpildīt 45. panta 1. punktā noteikto prasību un pieņem lēmumus saskaņā ar šo pantu, līdztekus izstrādājot un uzturot noregulējuma plānus.
9. Noregulējuma vienības noregulējuma iestāde informē EBI par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas ir noteiktas:
 - (a) konsolidētās noregulējuma grupas līmenī;
 - (b) individuāli noregulējuma grupas meitasuzņēmumu līmenī.

45.i pants Uzraudzības pārskatu sniegšana un prasības publiskošana

1. Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētās vienības to kompetentajām un noregulējuma iestādēm vismaz reizi gadā paziņo šādu informāciju:
 - (a) pieejamo posteņu līmeņi, kas atbilst 45.b panta vai 45.g panta 3. punkta nosacījumiem, un pašu kapitāla un atbilstīgo saistību apmēri, ko izsaka saskaņā ar 45. panta 2. punktu pēc atskaitījumu piemērošanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e–72.j pantu;
 - (b) šā punkta a) apakšpunktā minēto posteņu struktūra, tostarp to termiņu profils un prioritāte parastā maksātnespējas procesā.
2. Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētās vienības vismaz reizi gadā publisko šādu informāciju:
 - (a) pieejamo posteņu līmeņi, kas atbilst 45.b panta vai 45.g panta 3. punkta nosacījumiem;
 - (b) šā punkta a) apakšpunktā minēto posteņu struktūra, tostarp to termiņu profils un prioritāte parastā maksātnespējas procesā.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus nolūkā precizēt vienotus formātus, veidnes un biežumu un veidnes uzraudzības pārskatu sniegšanai un informācijas publiskošanai, kas minēta šā panta 1. un 2. punktā.

EBI iesniedz šos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai līdz [12 mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā izklāstīto procedūru pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

4. Informācijas publiskošanas prasības piemēro no dienas, kad pirmo reizi ir pilnībā izpildīta 45. panta 1. punktā minētā prasība.

45.j pants Ziņošana EBI

1. Noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm informē EBI par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas ir noteiktas katrai to jurisdikcijā esošai iestādei.

2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienotus formātus, veidnes un definīcijas informācijai, ko noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm 1. punkta piemērošanas nolūkā nosaka un nosūta EBI.

EBI iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [12 mēneši pēc stāšanās spēkā]...*.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā izklāstīto procedūru pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

45.k pants Minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām pārkāpumi

1. Visus vienības minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām pārkāpumus risina attiecīgās iestādes, pamatojoties uz vismaz vienu no turpmāk minētajiem:

- (a) pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar 17. un 18. pantu;
- (b) Direktīvas 2013/36/EK 104. pantā minētie pasākumi;
- (c) agrīnās intervences pasākumi saskaņā ar 27. pantu;
- (d) administratīvie sodi un citi administratīvi pasākumi saskaņā ar 110. un 111. pantu.

2. Noregulējuma un kompetentās iestādes savstarpēji apspriežas, kad tās īsteno savas attiecīgās pilnvaras, kas minētas 1. punkta a)–d) apakšpunktā.

45.l pants Ziņojumi

1. EBI, sadarbojoties ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm, iesniedz Komisijai ziņojumu, kas sniedz novērtējumus par vismaz šādiem aspektiem:

- (a) kā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir īstenota valstu līmenī, un jo īpaši, vai ir pastāvējušas atšķirības līmeņos, kas noteikti līdzvērtīgām vienībām dalībvalstīs;

* OV norādīt datumu – 12 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

- (b) kā noregulējuma iestādes ir īstenojušas pilnvaras pieprasīt iestādēm ievērot prasību ar 45.b panta 2. punktā minētajiem instrumentiem un vai ir pastāvējušas atšķirības minēto pilnvaru īstenošanā dalībvalstīs.
2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā ņem vērā šādus aspektus:
- (a) ietekme, ko radījusi minimuma prasība un jebkuri ierosinātie minimuma prasības saskaņotie līmeņi uz:
 - i) finanšu tirgiem kopumā un jo īpaši uz nenodrošinātu parāda vērtspapīru un atvasinātu instrumentu tirgiem;
 - ii) iestāžu komercdarbības modeļiem un bilances struktūrām, jo īpaši iestāžu finansējuma profilu un finansējuma stratēģiju, un grupu juridisko un darbības struktūru;
 - iii) iestāžu rentabilitāti, jo īpaši to finansējuma izmaksas;
 - iv) riska darījumu migrāciju uz vienībām, kurām nepiemēro prudenciālo uzraudzību;
 - v) finanšu inovācijām;
 - vi) līgumisku iekšējās rekapitalizācijas instrumentu īpatsvaru un uz šādu instrumentu būtību un tirgojamību;
 - vii) iestāžu rīcību, ņemoties risku;
 - viii) iestāžu aktīvu apgrūtinājumiem;
 - ix) darbībām, ko iestādes veikušas, lai ievērotu minimuma prasības, un jo īpaši apjomu, kādā minimuma prasības ir ievērotas, izmantojot aktīvu īpatsvara samazināšanu, ilgtermiņa parāda emisiju un kapitāla piesaistīšanu, un
 - x) kredītiestāžu veikto aizdevumu līmeni, īpaši koncentrējoties uz aizdevumiem mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, vietējām pašpārvaldēm, reģionālām pašvaldībām un publiskā sektora struktūrām un uz tirdzniecības finansēšanu, tostarp aizdevumiem saskaņā ar oficiālām eksporta kredītu apdrošināšanas shēmām;
 - (b) minimuma prasību mijiedarbību ar pašu kapitāla prasībām, sviras rādītāju un likviditātes prasībām, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES;
 - (c) iestāžu spēju neatkarīgi piesaistīt kapitālu vai finansējumu no tirgiem, lai izpildītu jebkuras ierosinātās saskaņotās minimuma prasības.
3. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums aptver divus kalendāros gadus, un to dara zināmu Komisijai līdz nākamā kalendārā gada 30. septembrim pēc pēdējā kalendārā gada, par kuru ir ziņojums. ";
24. direktīvas 55. pantu aizstāj ar šādu:

"55. pants

Iekšējās rekapitalizācijas atzīšana līgumos

1. Dalībvalstis nosaka prasību iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām iekļaut līguma noteikumu, kas regulē saistības un kas paredz, ka kreditors vai tāda līguma vai instrumenta līgumslēdzēja puse, kurš rada saistības, atzīst, ka attiecīgajām saistībām var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un piekrīt, ka tam ir saistoša jebkura pamatsummas vai nesamaksātās

summas samazināšana, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot minētās pilnvaras, ar noteikumu, ka minētās saistības atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- (a) saistības nav izslēgtas atbilstoši 44. panta 2. punktam;
- (b) saistības nav 108. panta a) apakšpunktā minētais noguldījums;
- (c) saistības reglamentē trešo valstu tiesību akti;
- (d) saistības ir emitētas vai uzņemtas pēc dienas, kurā dalībvalsts piemēro noteikumus, kuri pieņemti, lai transponētu šo iedaļu.

2. Šā panta 1. punktā minēto prasību nepiemēro, ja dalībvalsts noregulējuma iestāde konstatē, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- (a) ka dalībvalsts noregulējuma iestāde atbilstoši trešās valsts tiesību aktiem vai saistošam nolīgumam, kas noslēgts ar attiecīgo trešo valsti, pirmajā daļā minētajām saistībām vai instrumentiem var īstenot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras;
- (b) ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai ir juridiski, līgumiski vai ekonomiski neiespējams iekļaut šādu līguma noteikumu konkrētās saistībās;
- (c) ka atbrīvojums no 1. punktā minētās prasības konkrētām saistībām nekavē 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto iestāžu un vienību noregulējamību.

Šā punkta b) un c) apakšpunktā minētās saistības neietver parāda instrumentus, kas ir nenodrošinātas saistības, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus un otrā līmeņa kapitāla instrumentus. Turklāt tām ir augstāka prioritāte nekā saistībām, kuras tiek ieskaitītas minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

Saistības, kas saskaņā ar b) un c) apakšpunktu neietver 1. punktā minēto līguma noteikumu, neieskaita minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām sniegt tām juridisku atzinumu par 1. punktā minētā līguma noteikuma juridisko izpildāmību un efektivitāti.

4. Ja iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība līguma noteikumos, kas reglamentē attiecīgās saistības, neiekļauj 1. punktā paredzēto līguma noteikumu, tas noregulējuma iestādei neliedz attiecībā uz šīm saistībām īstenot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai noteiktu sarakstu ar saistībām, uz kurām attiecas 1. punktā minētais izņēmums, un saturu minētajā punktā paredzētajam līguma noteikumam, ņemot vērā iestāžu dažādos komercdarbības modeļus.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai

vienībai būtu juridiski, līgumiski vai ekonomiski iespējams iekļaut 1. punktā minēto līguma noteikumu konkrētās saistībās un saskaņā ar kuriem atbrīvojums no 1. punktā minētās prasības nekavētu minētās iestādes vai vienības noregulējamību.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu. ”;

25. direktīvas 63. panta 1. punktam pievieno šādu n) apakšpunktu:

"n) pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības, kurās 1. punktā minētā iestāde vai vienība ir līgumslēdzēja puse, ja noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi nolēm, ka apturēšanas pilnvaru īstenošana ir vajadzīga, lai iedarbīgi piemērotu vienu vai vairākus noregulējuma instrumentus, vai vērtēšanas nolūkā saskaņā ar 36. pantu.

26. direktīvas 63. panta 1. punktā iekļauj šādu 1.a un 1.b punktu:

"1a. Apturēšanas laiks saskaņā ar 1. punkta n) apakšpunktu nedrīkst pārsniegt minimālo laiku, ko noregulējuma iestāde uzskata par vajadzīgu, lai iedarbīgi piemērotu vienu vai vairākus noregulējuma instrumentus, vai vērtēšanas nolūkā saskaņā ar 36. pantu, un jebkurā gadījumā tas nepārsniedz 5 darbdienas.

1b. Apturēšanu saskaņā ar 1. punkta n) apakšpunktu nepiemēro:

- (a) maksājuma un piegādes saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK piemērošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, un centrālajām bankām;
- (b) atbilstīgiem prasījumiem Direktīvas 97/9/EK piemērošanas nolūkā;
- (c) segtiem noguldījumiem, kā definēts 2. panta 1. punkta 94) apakšpunktā.”;

27. direktīvas 59. un 60. panta nosaukumos iekļauj "un atbilstīgās saistības”;

28. direktīvas 59. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgus kapitāla instrumentus vai atbilstīgās saistības var izmantot vai nu:

- (a) neatkarīgi no noregulējuma darbības, vai
- (b) kopā ar noregulējuma darbību, ja ir izpildīti 32. un 33. pantā minētie noregulējuma nosacījumi.

Pilnvaras norakstīt vai konvertēt atbilstīgās saistības neatkarīgi no noregulējuma darbības var īstenot tikai saistībā ar atbilstīgajām saistībām, kas atbilst 45.g panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, izņemot nosacījumu, kas attiecas uz saistību atlikušo termiņu.”;

29. “kapitāla instrumenti” 59. panta 2. un 3. punktā aizstāj ar “kapitāla instrumenti un 1. punktā minētās saistības”;

30. “kapitāla instrumenti” 59. panta 4. un 10. punktā aizstāj ar “kapitāla instrumenti vai 1. punktā minētās saistības”;

31. direktīvas 60. panta 1. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

"d) direktīvas 59. panta 1. punktā minēto atbilstīgo saistību pamatsummu noraksta vai konvertē pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, vai arī abējādi, tādā mērā, kādā tas nepieciešams, lai sasniegtu 31. pantā noteiktos noregulējuma mērķus vai attiecīgo atbilstīgo saistību absorbcijas spēju robežās, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka.";

32. direktīvas 60. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kad ir norakstīta attiecīgā kapitāla instrumenta vai atbilstīgo saistību pamatsumma:

(a) minētās pamatsummas samazinājums ir paliekošs, ievērojot jebkādu norakstīšanu saskaņā ar 46. panta 3. punktā paredzēto atlīdzināšanas mehānismu;

(b) vairs nepaliek nekādu saistību pret atbilstošā kapitāla instrumenta vai 59. panta 1. punktā minēto saistību turētāju saskaņā vai saistībā ar šāda instrumenta summu, kas ir tikusi norakstīta, izņemot jau uzkrātās saistības un saistības attiecībā uz atbildību par zaudējumiem, kāda varētu iestāties, ja ar pārsūdzības spriedumu tiek konstatēta norakstīšanas pilnvaru nelikumīga īstenošana;

(c) attiecīgo kapitāla instrumentu un 59. panta 1. punktā minēto saistību turētājiem kompensācija tiek izmaksāta tikai saskaņā ar 3. punktu.";

33. direktīvas 60. panta 3. punktā "attiecīgie kapitāla instrumenti" aizstāj ar "attiecīgie kapitāla instrumenti un 59. panta 1. punktā minētās saistības";

34. direktīvas 69. panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

maksājuma un piegādes saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK piemērošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem, trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, un centrālajām bankām";

35. direktīvas 70. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Noregulējuma iestādes neīsteno 1. punktā izklāstītās pilnvaras attiecībā uz Direktīvas 98/26/EK vajadzībām paredzēto sistēmu vai sistēmu operatoru, centrālo darījuma partneru un trešo valstu centrālo darījuma partneru, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, un centrālo banku nodrošinājuma tiesībām saistībā ar aktīviem, ko noregulējuma iestāde ir ieķīlājusi vai sniegusi ar drošības depozītu vai nodrošinājumu.";

36. direktīvas 71. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Apturēšanu uz laiku saskaņā ar 1. vai 2. punktu nepiemēro sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK piemērošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, vai centrālajām bankām.";

37. direktīvas 88. pantā „45. pants” aizstāj ar “45.–45.i pants”;

38. direktīvas 88. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

Ievērojot 89. pantu, grupas līmeņa noregulējuma iestādes nodibina noregulējuma kolēģijas, kam jāveic 12., 13., 16., 18., 45.–45.i, 91. un 92. pantā

minētie uzdevumi un attiecīgā gadījumā jānodrošina sadarbība un koordinācija ar trešo valstu noregulējuma iestādēm.";

39. direktīvas 89. pantu aizstāj ar šādu:

"89. pants

Eiropas noregulējuma kolēģijas

1. Ja trešās valsts iestādei vai trešās valsts mātesuzņēmumam ir Savienības meitasuzņēmumi vai Savienības mātesuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību divās vai vairākās dalībvalstīs, vai divas vai vairākas Savienības filiāles, kuras par nozīmīgām uzskata divas vai vairākas dalībvalstis, to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās minētās vienības veic uzņēmējdarbību vai kur atrodas to būtiskas filiāles, izveido vienu Eiropas noregulējuma kolēģiju.

2. Šā panta 1. punktā minētā Eiropas noregulējuma kolēģija pilda funkcijas un veic 88. pantā noteiktos uzdevumus attiecībā uz 1. punktā minētajām vienībām un tiklīdz, cik šie uzdevumi ir atbilstīgi, attiecībā uz filiālēm.

Uzdevumi, kas jāveic Eiropas noregulējuma kolēģijai, kā minēts 2. punktā, ietver 45.–45.i pantā minētās prasības noteikšanu.

Nosakot 45.–45.i pantā minēto prasību, Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi ņem vērā vispārējo noregulējuma stratēģiju, ja tāda ir, kas pieņemta ar trešo valstu iestādēm.

Ja saskaņā ar vispārējo noregulējuma stratēģiju Savienības meitasuzņēmumi vai Savienības mātesuzņēmums un tā meitas iestādes nav noregulējuma iestādes un Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi piekrīt šai stratēģijai, Savienības meitasuzņēmumi vai Savienības mātesuzņēmums konsolidēti pilda 45.g panta 1. punkta prasību, emitējot 45.g panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētos atbilstīgos instrumentus trešās valsts noregulējuma vienībai.

3. Ja tikai vienam Savienības mātesuzņēmumam pieder trešās valsts iestādes vai trešās valsts mātesuzņēmuma visi Savienības meitasuzņēmumi, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā Savienības mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

Ja pirmā daļa nav piemērojama, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada Savienības mātesuzņēmuma vai Savienības meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde ar turēto kopējo bilances aktīvu visaugstāko vērtību.

4. Dalībvalstis, visām attiecīgajām pusēm savstarpēji vienojoties, var atkāpties no prasības izveidot Eiropas noregulējuma kolēģiju, ja cita grupa vai kolēģija pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas minēti šajā pantā, un ievēro visus nosacījumus un procedūras, tostarp attiecībā uz dalību un līdzdalību noregulējuma kolēģijās, kas noteiktas šajā pantā un 90. pantā. Šajā gadījumā visas atsauces uz Eiropas noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā ir jāsaprot arī kā atsauces uz šīm citām grupām vai kolēģijām.

5. Ievērojot šā panta 3. un 4. punktu, Eiropas noregulējuma kolēģija citādi darbojas saskaņā ar 88. pantu.

40. direktīvas 110. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Neskarot dalībvalstu tiesības noteikt un uzlikt kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kas piemērojami, ja nav ievēroti valsts noteikumi, kas pieņemti, transponējot šo direktīvu, vai regulas [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] noteikumi un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie tiek īstenoti.";

(b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka tādu 1. punktā minēto saistību pārkāpumu gadījumos, kuras attiecas uz iestādēm, finanšu iestādēm un Savienības mātesuzņēmumiem šajā direktīvā lietotajā nozīmē vai CCP, CCP tīrvērtes dalībniekiem vai mātesuzņēmumiem regulā [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] lietotajā nozīmē, vai administratīvos sodus, ievērojot valsts tiesību aktu nosacījumus, var piemērot izpildinstitūcijas locekļiem šajā direktīvā lietotajā nozīmē vai valdes locekļiem regulā [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] lietotajā nozīmē un citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par šādu pārkāpumu.";

(c) panta 3. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Šajā direktīvā paredzēto administratīvo sodu piemērošanas pilnvaras atkarībā no pārkāpuma veida piešķir noregulējuma iestādēm vai, ja tā ir cita iestāde, kompetentajām iestādēm.";

41. direktīvas 111. pantu groza šādi:

(a) šā panta 1. punktā a), b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"a) nav izstrādāti, uzturēti un atjaunināti atveseļošanas plāni un grupas atveseļošanas plāni, pārkāpjot šīs direktīvas 5. vai 7. pantu vai regulas [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] 9. pantu;

b) nav paziņots kompetentajai iestādei par nodomu sniegt grupas finansiālo atbalstu, pārkāpjot šīs direktīvas 25. pantu;

c) nav sniegta visa informācija, kas vajadzīga noregulējuma plānu izstrādei, pārkāpjot šīs direktīvas 11. pantu vai regulas [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] 14. pantu;

d) iestādes vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienības izpildinstitūcija vai CCP valde regulā [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] lietotajā nozīmē nepaziņo kompetentajai iestādei par iestādes vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, vai CCP maksātnespēju vai iespējamo maksātnespēju, pārkāpjot šīs direktīvas 81. pantu vai regulas [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] 68. panta 1. punktu.";

(b) šā panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu iestādi, Savienības mātesuzņēmumu, CCP vai citu juridisko personu un pārkāpuma būtību";

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) pagaidu aizliegumu kādam iestādes vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības izpildinstitūcijas vai augstākās vadības pārstāvim, vai CCP valdei, vai kādai citai fiziskai personai, kuru uzskata par atbildīgu, iestādēs vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajās vienībās, vai CCP īstenot vadības funkcijas;";

42. direktīvas 112. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē informāciju vismaz par administratīvajiem sodiem, ja šādi sodi nav pārsūdzēti vai attiecībā uz kuriem pārsūdzības iespējas ir izsmeltas un kurus tās piemērojušas par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponēta šī direktīva, vai regulas [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] noteikumu pārkāpumiem.";

(b) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) ja, ciktāl to var noteikt, informācijas publicēšana varētu radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām iestādēm vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām, CCP, vai fiziskajām personām.";

(c) šā panta 4. punktu groza šādi:

i) pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"EBI līdz 2016. gada 3. jūlijam iesniedz Komisijai ziņojumu par dalībvalstu piemēroto sodu, kurus tās piemērojušas par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponēta šī direktīva, publicēšanu, ievērojot anonimitāti, kā paredzēts 2. punktā, un jo īpaši par to, vai šajā ziņā starp dalībvalstīm bijušas būtiskas atšķirības.";

ii) pievieno šādu daļu:

"EVTI līdz [...] iesniedz Komisijai līdzīgu ziņojumu par to sodu publicēšanu, kas piemēroti par regulas [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] noteikumu pārkāpumiem.";

43. direktīvas 113. pantu aizstāj ar šādu:

"113. pants

EBI un EVTI centrālo datubāzu uzturēšana

1. Stingri ievērojot 84. pantā minētās prasības attiecībā uz dienesta noslēpumu, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes informē EBI par visiem administratīvajiem sodiem, ko tās piemērojušas saskaņā ar 111. pantu par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponēta šī direktīva, kā arī sniedz informāciju par pārsūdzības statusu un tā iznākumu.

Ievērojot regulas [par CCP atveseļošanu un noregulējumu] 71. pantā minētās dienesta noslēpuma prasības, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes attiecīgi informē EVTI par administratīvajiem sodiem, kas piemēroti par minētās regulas pārkāpumiem.

2. EBI un EVTI uztur centrālas datubāzes par sodiem, par kuriem tām ir ziņots, vienīgi informācijas apmaiņas nolūkā starp noregulējuma iestādēm, kurai var piekļūt tikai

noregulējuma iestādes un kuru atjaunina, pamatojoties uz informāciju, ko sniedz noregulējuma iestādes.

3. EBI un EVTI uztur centrālas datubāzes par sodiem, par kuriem tām ir ziņots, vienīgi informācijas apmaiņas nolūkā starp kompetentajām iestādēm, kurai var piekļūt tikai kompetentās iestādes un kuru atjaunina, pamatojoties uz informāciju, ko sniedz kompetentās iestādes.
4. EBI un EVTI uztur tīmekļa vietnes ar saitēm uz katras noregulējuma iestādes un katras kompetentās iestādes saskaņā ar 112. pantu publicēto informāciju par sodiem un norāda laikposmu, par kuru katra dalībvalsts publicē informāciju par sodiem."

2. pants

Grozījumi Direktīvā 98/26/EK

Direktīvas 2. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

"c) "galvenā darījumu otra puse" jeb "CCP" ir CCP, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 1. punktā;"

direktīvas 2. panta f) punktu aizstāj ar šādu:

"f) "dalībnieks" ir iestāde, galvenā darījumu otra puse, norēķinu iestāde, ieskaita iestāde, sistēmas operators vai CCP tīrvērtes dalībnieks, kas saņēmis atļauju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 17. pantu;"

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/47/EK

Direktīvu 2002/47/EK groza šādi:

direktīvas 1. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Šīs direktīvas 4. līdz 7. pantu nepiemēro nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz finanšu nodrošinājuma līgumu izpildi un nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz finanšu nodrošinājumu galvojuma veidā, noslēguma savstarpējā ieskaita vai savstarpējās dzēšanas ietekmes ierobežojumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas IV vai V nodaļā vai Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] V sadaļas IV nodaļā, un nekādiem ierobežojumiem, kurus nosaka, īstenojot līdzīgas pilnvaras saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai atvieglotu to 2. punkta c) apakšpunkta iv) punktā minēto vienību pienācīgu noregulēšanu, kurām piemēro aizsardzības pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas VII nodaļā un Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] V sadaļas V nodaļā izklāstītajiem pasākumiem.";

direktīvas 9.a pantu aizstāj ar šādu:

"9.a pants

Direktīva 2008/48/EK, Direktīva 2014/59/ES un Regula (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums]

Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/59/ES un Regulu (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums]."

4. pants

Grozījums Direktīvā 2004/25/EK

Direktīvas 4. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 5. panta 1. punktu nepiemēro, ja izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā vai Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] V sadaļā.".

5. pants

Grozījums Direktīvā 2005/56/EK

direktīvas 3. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro uzņēmumam(-iem), uz ko attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošana, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā vai Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] V sadaļā.".

6. pants

Grozījumi Direktīvā 2007/36/EK

Direktīvu 2007/36/ES groza šādi:

(a) direktīvas 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro gadījumos, kad izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā vai Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] V sadaļā.";

(b) direktīvas 5. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalstis nodrošina, ka Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] piemērošanas nolūkā pilnsapulce ar likumīgi nodoto balsu divu trešdaļu vairākumu attiecībā uz lemlēmšanu par kapitāla palielināšanu var nolemt, ka pilnsapulci sasauc agrāk, vai mainīt statūtus, lai paredzētu, ka pilnsapulci sasauc agrāk, nekā paredzēts šā panta 1. punktā, ar nosacījumu, ka minētā sapulce nenotiek desmit kalendāro dienu laikā pēc sasaukšanas, ja ir izpildīti Direktīvas 2014/59/ES 27. vai 29. panta vai Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] 19. panta nosacījumi un ja kapitāla palielināšana ir nepieciešama, lai izvairītos no noregulējuma nosacījumiem, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES 32. un 33. pantā vai Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] 22. pantā.".

7. pants

Grozījums Direktīvā 2011/35/ES

Direktīvas 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro uzņēmumam(-iem), uz ko attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošana, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā un Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] V sadaļā."

8. pants

Grozījums Direktīvā 2012/30/ES

Direktīvas 45. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 10. pantu, 19. panta 1. punktu, 29. panta 1., 2. un 3. punktu, 31. panta 2. punkta pirmo daļu, 33. līdz 36. pantu un 40., 41. un 42. pantu nepiemēro, ja izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā vai Regulas (ES) Nr. [CCP atveseļošana un noregulējums] V sadaļā."

9. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz [datums 12 mēnešus pēc spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto tiesību aktu noteikumus.
Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no [datums 6 mēnešus pēc transponēšanas datuma].
2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 1. panta 1., 40., 41., 42., 43. punkts, 2., 3., 4., 5., 6., 7. un 8. pants stājas spēkā [datums, kad stājas spēkā regula [CCP atveseļošana un noregulējums]].

11. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*